

Ikt. sz.: IUB/4-5/2017.

IUB-2/2017. sz. ülés
(IUB-80/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Igazságügyi bizottságának**
2017. február 20-án, hétfőn, 10 óra 03 perckor
az Országház Nagy Imre tanácstermében
(főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása	7
Dr. Bándi Gyula, az alapvető jogok biztosának a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó helyettesének javasolt jelölt meghallgatása	8
Dr. Bándi Gyula bemutatkozása	8
Kérdések	10
Dr. Bándi Gyula válaszai	11
Vélemények	12
Határozathozatal	15
Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	15
A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosítása a nemzeti vagyon védelme érdekében címmel benyújtott T/13192. számú törvényjavaslat	15
Hegedűs Lorántné szóbeli kiegészítése	15
Kérdések, vélemények	16
Hegedűs Lorántné reflexiói	18
Határozathozatal	18
A tiszta politikai közélet megteremtése érdekében egyes törvényeknek a politikai elit álláshalmazának, mint a korrupció egyik megnyilvánulási formájának felszámolása érdekében szükséges módosításáról szóló T/13259. számú törvényjavaslat	
A tiszta politikai közélet megteremtése érdekében az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény és a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló T/13260. számú törvényjavaslat	
A tiszta politikai közélet megteremtése érdekében a tisztességes eljárás védelméről és a közpénzből nyújtott támogatások átláthatóságáról szóló T/13261. számú törvényjavaslat	
A tiszta politikai közélet megteremtése és a bírói önigazgatás erősítése érdekében a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény módosításáról szóló T/13262. számú törvényjavaslat	
A tiszta politikai közélet megteremtése érdekében a vagyonyilatkozattételi kötelezettség újraszabályozásának koncepciójáról szóló H/13258. számú határozati javaslat (Együttes tárgyalás)	
Dr. Harangozó Tamás szóbeli kiegészítése	19
Hozzászólások	23
Dr. Harangozó Tamás reflexiói	31
Határozathozatalok	32

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról az állatkínzók állattartástól történő eltiltásának bevezetése érdekében címmel benyújtott T/13311. számú törvényjavaslat

Az állatkínzókkal szembeni hatékony fellépés megteremtése érdekében a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló T/13312. számú törvényjavaslat

(Együttes vita)

<i>Egyed Zsolt szóbeli kiegészítése</i>	<i>33</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>34</i>
<i>Egyed Zsolt reflexiói</i>	<i>36</i>
<i>Határozathozatalok</i>	<i>37</i>

A gyermekkorúak sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmények megelőzése és megakadályozása érdekében szükséges egyes büntetőjogi szabályozások módosításáról szóló T/13182. számú törvényjavaslat

<i>Dúró Dóra szóbeli kiegészítése</i>	<i>37</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>38</i>
<i>Dúró Dóra reflexiója</i>	<i>39</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>40</i>

Döntés dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter meghallgatásáról

40

Határozathozatal

41

Az ülés berekesztése

41

Napirendi javaslat

1. Dr. Bándi Gyula, az alapvető jogok biztosának a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó helyettesének javasolt jelölt meghallgatása
(Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 7. §-ának (5) bekezdése alapján)
2. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:
 - a) A gyermekkorúak sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmények megelőzése és megakadályozása érdekében szükséges egyes büntetőjogi szabályozások módosításáról szóló törvényjavaslat (T/13182. szám)
(Bana Tibor, Mirkóczki Ádám, Dúró Dóra (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
 - b) A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosítása a nemzeti vagyon védelme érdekében címmel benyújtott törvényjavaslat (T/13192. szám)
(Hegedűs Lorántné (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
 - c) A tiszta politikai közélet megteremtése érdekében egyes törvényeknek a politikai elit álláshalmazásának, mint a korrupció egyik megnyilvánulási formájának felszámolása érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/13259. szám)
(Dr. Tóth Bertalan, dr. Harangozó Tamás, Burány Sándor, dr. Bárándy Gergely, Kunhalmi Ágnes, dr. Hiller István, Teleki László, Gúr Nándor, dr. Józsa István, Tukacs István, Kiss László, dr. Molnár Zsolt, Harangozó Gábor István, Korózs Lajos, Szabó Sándor, Demeter Márta, Bangóné Borbély Ildikó, Horváth Imre, Tóbiás József, Heringes Anita, Lukács Zoltán, Hiszékeny Dezső, dr. Szakács László, Gógös Zoltán, dr. Varga László (MSZP) képviselők önálló indítványa)
 - d) A tiszta politikai közélet megteremtése érdekében az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény és a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészégi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/13260. szám)
(Dr. Tóth Bertalan, dr. Harangozó Tamás, dr. Bárándy Gergely, Teleki László, Gúr Nándor, dr. Józsa István, Tukacs István, Kiss László, dr. Molnár Zsolt, Harangozó Gábor István, Szabó Sándor, Bangóné Borbély Ildikó, Demeter Márta, Horváth Imre, Tóbiás József, Heringes Anita, dr. Hiller István, Lukács Zoltán, Kunhalmi Ágnes, Hiszékeny Dezső, dr. Szakács László, Gógös Zoltán, dr. Varga László, Burány Sándor (MSZP) képviselők önálló indítványa)
 - e) A tiszta politikai közélet megteremtése érdekében a tisztességes eljárás védelméről és a közpénzből nyújtott támogatások átláthatóságáról szóló törvényjavaslat (T/13261. szám)
(Dr. Tóth Bertalan, dr. Harangozó Tamás, dr. Bárándy Gergely, Teleki László, Gúr Nándor, dr. Józsa István, Tukacs István, Kiss László, dr. Molnár Zsolt, Harangozó Gábor István, Korózs Lajos, Szabó Sándor, Horváth Imre, Bangóné Borbély Ildikó, Demeter Márta, Tóbiás József, Heringes Anita, dr. Hiller István, Lukács Zoltán, Kunhalmi Ágnes, Hiszékeny Dezső, dr. Szakács László,

Gógös Zoltán, dr. Varga László, Burány Sándor (MSZP) képviselők önálló indítványa)

f) A tiszta politikai közélet megteremtése és a bírói öngazgatás erősítése érdekében a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/13262. szám)

(Dr. Tóth Bertalan, dr. Harangozó Tamás, dr. Bárándy Gergely, Kunhalmi Ágnes, dr. Hiller István, dr. Józsa István, Tukacs István, Kiss László, dr. Molnár Zsolt, Harangozó Gábor István, Teleki László, Szabó Sándor, Bangóné Borbély Ildikó, Demeter Márta, Gúr Nándor, Horváth Imre, Tóbiás József, Heringes Anita, Lukács Zoltán, Hiszékeny Dezső, dr. Szakács László, Gógös Zoltán, dr. Varga László, Burány Sándor (MSZP) képviselők önálló indítványa)

g) A tiszta politikai közélet megteremtése érdekében a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség újraszabályozásának koncepciójáról szóló határozati javaslat (H/13258. szám)

(Dr. Tóth Bertalan, dr. Harangozó Tamás, Gúr Nándor, dr. Józsa István, Tukacs István, Kiss László, dr. Molnár Zsolt, Harangozó Gábor István, Korózs Lajos, Szabó Sándor, Teleki László, Demeter Márta, Horváth Imre, Bangóné Borbély Ildikó, Tóbiás József, Heringes Anita, dr. Hiller István, Lukács Zoltán, Kunhalmi Ágnes, dr. Bárándy Gergely, Hiszékeny Dezső, dr. Szakács László, Gógös Zoltán, dr. Varga László, Burány Sándor (MSZP) képviselők önálló indítványa)

h) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról az állatkínzók állattartástól történő eltiltásának bevezetése érdekében címmel benyújtott törvényjavaslat (T/13311. szám)

(Egyed Zsolt (Jobbik) képviselő önálló indítványa)

i) Az állatkínzókkal szembeni hatékony fellépés megteremtése érdekében a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/13312. szám)

(Egyed Zsolt (Jobbik) képviselő önálló indítványa)

3. Döntés dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter meghallgatásáról
(Dr. Bárándy Gergely (MSZP), Teleki László (MSZP), dr. Staudt Gábor (Jobbik), Kész Zoltán (független) képviselők kezdeményezése a HHSZ 114. § (4) bekezdése alapján)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Rubovszky György (KDNP), a bizottság elnöke

Budai Gyula (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Vas Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Staudt Gábor (Jobbik), a bizottság alelnöke
Demeter Zoltán (Fidesz)
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)
Vigh László (Fidesz)
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)
Teleki László (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Vitányi István (Fidesz) dr. Rubovszky Györgynek (KDNP)
Varga József (Fidesz) Vigh Lászlónak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Kubovicsné dr. Borbély Anett, a bizottság főtanácsadója
Dr. Nagy Zoltán, a bizottság tanácsadója

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Bándi Gyula, az alapvető jogok biztosának a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó helyettesének javasolt jelölt
Hegedűs Lorántné (Jobbik) országgyűlési képviselő
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) országgyűlési képviselő
Egyed Zsolt (Jobbik) országgyűlési képviselő
Dúró Dóra (Jobbik) országgyűlési képviselő

Megjelentek

Dr. Székely László, az alapvető jogok biztosa
Dr. Szalayné Sándor Erzsébet, a Magyarországon élő nemzetiségek jogainak védelmét ellátó biztoshelyettes
Dr. Völner Pál államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 03 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. RUBOVSKY GYÖRGY (KDNP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait, a munkatársakat, megjelenteket, és mindenkit, aki megtisztelt munkánkat.

Tisztelt Bizottság! Először a napirenddel kapcsolatos kérdésekkel kell foglalkoznunk. Ez előtt azonban szeretném még jegyzőkönyvbe mondani, hogy Varga József képviselő urat Vigh László képviselő úr helyettesíti, Vitányi István alelnök urat Rubovszky György helyettesíti. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

A napirenddel kapcsolatban egyetlen indítvány érkezett hozzám: Staudt Gábor alelnök úr azt kérte, hogy a 2. napirendi pont a) alpontjában szereplő, T/13182. számú törvényjavaslatot a 2. pont utolsó tételeként tárgyaljuk. Ezt jól értem így, vagy az összes napirendi pontnak a végére kéri az alelnök úr?

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: A 2. napirendi pont végére.

ELNÖK: Jó. Tisztelt Bizottság! Ezen kívül egyéb írásbeli indítvány nem érkezett. Kérdezem, hogy a napirenddel kapcsolatban van-e még valakinek hozzászólása. Vas Imre alelnök úrnak adok szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Ha az előterjesztő egyetértene, akkor a 2. napirendi pont c), d), e), f) és g) pontját egyben javasolnám tárgyalni; és ugyancsak egyben javasolnám a h) és az i) pontokat. De mindkettőben akkor, ha az előterjesztő egyetért; szerintem egyszerűbb lenne így a megoldása. Köszönöm.

ELNÖK: Bárándy képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ha jól emlékszem, én is előterjesztője vagyok ennek a javaslatnak, bár nem én fogom az előterjesztőket képviselni, de nyilatkozni abban tudok, hogy nincs ellenünk a javaslatok együttes tárgyalása.

S ha már itt tartunk, tekintettel arra, hogy nekünk is frakcióülésünk van most, és Harangozó képviselőtársamnak ott is fontos feladata van, ezért én is azt kérném, hogy egy cserét hajtsunk végre, és az i) pontot vegyük előre, és az a) pont előtt közvetlenül tárgyaljuk meg együtt ezeket az MSZP-s előterjesztéseket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Akkor tehát azt kéri a képviselő úr, hogy a helyi önkormányzatokról szóló törvényjavaslat lesz az első, merthogy a gyermekkorúakról szóló...

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Az MSZP-s javaslatokat tegyük utolsó előttinek.

ELNÖK: Tegyük utolsó előttinek. Nekem csak az az egy problémám van, hogy nem tudunk nyilatkozni a h) és i) kérdése tekintetében - vagy tud nyilatkozni, képviselő úr? Parancsoljon, alelnök úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Az összevonással nincs probléma, viszont a sorrendcserével annyi, hogy mezőgazdasági bizottsági ülésen van képviselőtársunk, tehát előre nem hoznám, de egyben lehet tárgyalni.

ELNÖK: Jó. Akkor megpróbálom összegezni ezt az egészet - nem lesz egy egyszerű történet. A napirend tehát az lenne, hogy az a) pont hátrakerül az i) pontot követően; a c), d), e), f), g) pontokat együtt tárgyaljuk; és nem járult hozzá a sorrendcseréhez a Jobbik képviselője, úgyhogy ezt nem tudom indítványozni, de erről dönteni kell; és a h)-t és i)-t is együtt tárgyaljuk. Ez eddig az összegzés. Most már csak azt kell eldönteni, hogy a h), i)-t és a szocialista párti nagy csoportot kicseréljük-e vagy sem. No, idáig eljutottunk.

Tisztelettel kérem a bizottságot, először arról döntsünk, hogy az a) pont kerülhet-e a 2. pont utolsó pontjának. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag egyetértett.

A következő döntés az lenne, hogy a Szocialista Párt hozzájárulásának megfelelően a c), d), e), f), g) pontokat együtt tárgyaljuk. *(Szavazás.)* Ezt is támogatja a bizottság.

A következő döntés, hogy a h), i) pontokat is együtt tárgyaljuk. *(Szavazás.)* Ezzel is egyetért a bizottság.

És most következik az a döntés, hogy a szocialista csomagot és a jobbikos csomagot kicseréli-e a bizottság. Van indítvány arra, hogy cseréljük ki; az előterjesztő képviselőjében úgy nyilatkozott a képviselő úr, hogy mivel más bizottságnál van a törvényjavaslat előterjesztője, ő nem járul hozzá a cseréhez. Kérdezem, ki kívánja-e cserélni a bizottság vagy sem. *(Szavazás.)* Ez 2 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ez 1 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 tartózkodás mellett a cseréhez nem járult hozzá a bizottság.

Tisztelt Bizottság! Most az következik, hogy az így módosított napirendet a bizottság elfogadja-e. Kérem, aki elfogadja, szíveskedjen szavazni! *(Szavazás.)* Nyolc igen szavazat. Ki van ellene? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Két tartózkodás mellett a bizottság a módosított napirendet elfogadta.

Dr. Bándi Gyula, az alapvető jogok biztosának a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó helyettesének javasolt jelölt meghallgatása

Az első napirendi pontunk dr. Bándi Gyula professzor úr meghallgatása, akit az alapvető jogok biztos, Székely László úr a jövő nemzedék érdekeinek védelmét ellátó helyettesi posztra jelölt. Először is köszöntöm dr. Bándi Gyula professzor urat. Nagy tisztelettel köszöntöm dr. Székely László biztos urat és Szalayné Sándor Erzsébet helyettes asszonyt. Természetesen tisztelettel köszöntöm Völner Pál államtitkár urat is.

Tisztelt Bizottság! Az anyagokat megkaptuk különböző összefoglalásokban és különböző részletekben. Tájékoztatni szeretném a bizottságot, hogy legjobb tudomásom szerint a jelölt urat 11 órakor már a másik bizottság kívánja meghallgatni, úgyhogy a lehetőségekhez mérten próbáljuk az ő idejüket is figyelembe venni. Elsőnek megadom a szót a jelölt úrnak. Tessék parancsolni, professzor úr!

Dr. Bándi Gyula bemutatkozása

DR. BÁNDI GYULA biztoshelyettes-jelölt: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Azt a tájékoztatást kaptam, hogy egy rövid bemutatkozást érdemes tenni,

de azt is lelkemre kötötték, hogy túl hosszú ne legyen, tehát igyekszem ehhez tartani magam, hiszen valóban sok mindent kaptak. Nagyon örülök, hogy ilyen szép csomagot kaphattak azok, akik érdeklődtek ez iránt.

Rövid életutat szeretnék felvázolni, talán ez helyes lenne, hogy lássák, mi vezetett idáig. Viszonylag régen foglalkozom a környezetvédelmi jog kérdéseivel, gyakorlatilag 1978 óta. Most már 39. éve, amikor az Agráregyetemen Gödöllőn környezetjogot kezdtem kutatni és tanítani. Azóta ez a kérdés töretlenül megmaradt, de nem szeretnék sok részletbe belemenni. Az biztos, hogy hosszú időn keresztül volt szerencsém a különböző környezetvédelmi jogszabályok, tervezetek, programok véleményezésére, illetve azok kidolgozásában való részvételre. *(Dr. Budai Gyula megérkezik.)* De mindig olyan oldalról, hogy nem dolgoztam a közigazgatásban, hanem mindig az egyetem oldaláról sikerült ebben részt vettem. Tanítottam kertészeti egyetemen is később, majd az ELTE-n közigazgatási jogot és környezetvédelmi jogot egészen odáig, amikor néhai Zlinszky professzor meghívott a Pázmány jogi karának alapításakor arra, hogy a szervezendő környezetjogi oktatásban vállaljak szerepet. Ezt nagy megtiszteltetésnek tekintettem, és így kerültem azután a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jogi Kara környezetjogi tanszékének - most éppen környezetjogi és versenyjogi tanszéknek nevezik - élére. Ez 1998-ban volt, tehát ennek is lassan most már 20 éve. Időközben természetesen sok más oktatásban is volt szerencsém részt venni a környezeti jog területén. Például büszke lehetek arra is, hogy több mint 30 évvel ezelőtt Szegeden, a jogi karon a környezetjogi oktatást nekem volt szerencsém bevezetni a képzésbe. Vagy a környezetvédelmi szakjogászképzést előbb az ELTE-n, aztán a Pázmányon, és ugyanebben a mintában folyik most más jogi karokon is az oktatás, először a jogászok számára, aztán a lehetőséget kiterjesztve a nem jogász környezetvédelmi szakemberek számára is elérhetővé vált. Nagyon nagy számban képeztünk a környezetvédelmi jog terén szakembereket. Csak egy példaként mondom, hogy gyakorlatilag minden ügyész, aki Magyarországon környezeti ügyekkel foglalkozik, szegény, átesett ezen a környezeti szakjogász képzésen. És még sokan mások, sorolhatnám, akik most is ezen a területen dolgoznak.

Talán még jelentős lehet az, hogy a kilencvenes évek elejétől, ahogy megindult az európai uniós csatlakozási tárgyalások gondolata, egyre inkább bekapcsolódtam az európai uniós jogharmonizációs kérdésekbe. Ott is több programban vettem részt, nemcsak Magyarországon egyébként, hanem külföldön is, Boszniában, Csehországban, Macedóniában, Szerbiában tanácsokat tudtam adni a környezeti jogalkotás fejlesztésére az európai uniós jognak való megfelelés érdekében. Ez egészen odáig ment később, hogy mindezt a tevékenységet az Európai Unió Bizottsága is elismerte. Először „Jean Monnet” címet adtak a tanszékünknek és így „Jean Monnet” professzora lettem az európai környezetjognak, majd ez még eggyel tovább tudott lépni pár évvel ezelőtt, amióta a Kiválósági Központ révén Jean Monnet Centre of excellence elismerő címet birtokolhatjuk a tanszéken.

Ami e mellett még talán érdekes lehet, hogy sok más téren is a környezetvédelemben, a gyakorlati kérdésekben is igyekeztem részt venni. Például egy közérdekű jogi képviselőt is ellátó szervezetet, a Környezeti Management és Jog Egyesületet volt szerencsém megalapítani, egyébként azzal a Fülöp Sándorral együtt, aki az első, még önálló jövő nemzedékek biztosa volt. Ennek az egyesületnek hosszú ideig az elnöke voltam, most tiszteletbeli elnöke vagyok. Ügyvédi tevékenységet is folytatok 1995 óta. Kizárólag környezeti ügyekben, nem túl sokat, csak azokban az ügyekben, amelyek környezethez kapcsolódnak. Inkább csak azért, és ez volt a szándék eredetileg, hogy már az ember tanítja ezt a témát a hallgatóknak, legyen fogalma arról, ez hogy működik. Mert nincs annál rosszabb, mint amikor a tanító nem tudja a dolog gyakorlatát.

Emellett a tudományos életben is sikerült bizonyos előrehaladást tenni, először még annak idején kandidátusi fokozatot értem el, aztán habilitáltam környezetvédelemből. Legutóbb 2014-ben az MTA doktora lettem, a fenntartható fejlődéssel foglalkozó munkámat fogadták el így. Tehát most ezt a címet is viselhetem. Még talán annyit, hogy van egy kormánytanácsadó testület, az Országos Környezetvédelmi Tanács, amely közismerten három csoportból áll össze. Az Akadémia elnöke által delegált tagokból, valamint a társadalmi szervezetek és a gazdálkodó szervezetek részéről választott képviselőkből. Itt az utóbbi öt évben az Akadémia elnöke által delegált tagként vehettem részt. Véleményeztünk, minősítettünk mindenféle jogszabálytervezeteket és egyéb környezetvédelmi programokat a Kvassay Tervtől kezdve a tájképi tervig most legutóbb. Ennek a testületnek is 2014 és '16 között én voltam az elnöke, most alelnöke vagyok. Tehát ebben a tekintetben is nyomon tudtam követni a környezetvédelem alakulását.

Azt hiszem, ez még sok is volt, nem tudom. Mindenesetre bármilyen kérdésre szívesen állok rendelkezésre.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Bizottság! És ezt mondom a jelölt úrnak is, az a gyakorlatunk, hogy a bizottsági tagok először kérdést intéznek a meghallgatott jelölthöz, és azt követően, ha a kérdések körét lezártuk, akkor pedig a meghallgatással kapcsolatos véleményüket fejtik ki.

Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki kérdést intézni a professzor úrhoz. Staudt Gábor alelnök úrnak adok szót.

Kérdések

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Jelölt Úr! Egy azzal kapcsolatos kérdésem lenne, amely mindig felmerül az alapvető jogok biztosának és így az egész hivatalnak a működésével kapcsolatosan is. Erélyes, hatékony fellépést várunk azért is, hiszen az Alkotmánybírósághoz az alapvető jogok biztosa tud fordulni - most már ugye országgyűlési képviselőnek is csak az egynegyede bír ilyen jogosítvánnyal -, úgyhogy én erre szeretnék rákérdezni, hogy ezt hogyan látja, ezt egy aktívan alkalmazható eszköznek látja-e a jövőben. Nyilvánvalóan tudom, hogy ezt a leendő főnökével kell egyeztetni, és azt is tudom, és pont ezért kérdezem, hogy Székely László ebben mindig visszafogott véleményen volt, és ez kevés esetben történt meg. De jó lenne, ha a jövőben olyan ügyekben akár, amit ön fog képviselni, ez megtörténhetne, ha valóban olyan alapjogsértés merül fel, ahol ezt meg lehet tenni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy Róbert képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Tisztelt Professzor Úr! Azt szeretném öntől megkérdezni - természetesen kitérő választ is adhat (*Derültség.*) -, hogy mi a véleménye magáról erről az intézményi megoldásról; arról, hogy az alapvető jogok biztosa és hivatala egységes, és ezen belül a helyettesek speciális területeket felügyelnek. Ezt csak azért jegyzem meg, mert a minap épp a kezembe került egy hosszú interjú, egy archív interjú Jóri Andrással, aki éles ellenzője volt ennek a megoldásnak. De hogyan látja, az elmúlt évek működése vagy akár a jövőbeli várakozások kielégítik-e azt a szempontot, hogy az ön által képviselt területet hatékonyan lehessen képviselni? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Jelölt Úr! Tisztelt Ombudsman Úr! Helyettes Asszony! A kérdésem rendkívül rövid lenne: mit tekint legfőbb feladatának ebben az új pozícióban a jelölt úr?

És egy megjegyzésem is lenne az előző kérdéssel kapcsolatban. Én nem tartom szerencsésnek azt, hogyha a jelöltek olyan struktúrákról mondanak véleményt, aminek az eldöntése az Országgyűlés feladata. Annál is inkább, mert ebben éles ellentét van a pártok véleményei között, és én azt gondolom, hogy a jelöltnek azt a pozíciót kell betölteni, amit a jogalkotó a számára kijelölt, nem pedig a jogalkotás kérdéseiről e tekintetben álláspontot kialakítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, van-e további kérdés. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem látok.

Hát, a párbaj változatlanul tart a két képviselő között, úgyhogy önre bízom, professzor úr, hogy ezt hogyan reagálja le. Az a kérésem, hogy szíveskedjen a feltett kérdésekre válaszolni.

Dr. Bándi Gyula válaszai

DR. BÁNDI GYULA, az alapvető jogok biztosának a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó helyettesének javasolt jelölt: Köszönöm szépen. Ha lehet, az elhangzás sorrendjében szeretnék válaszolni a kérdésekre.

Az első gyakorlatilag az Alkotmánybírósághoz fordulás kérdéséről szólt. Éppen ebben az anyagban, amelyet a tisztelt képviselő urak megkaphattak, abban is van egy olyan cikk, amelyet én követtem el, és az Alkotmánybíróság legújabb, környezethez való jogot érintő gyakorlatát és annak várható fejlesztését jelenti. Ebből nagyjából látszik is, hogy szerintem is az Alkotmánybírósághoz fordulás lehetősége egy olyan lehetőség, amivel élni kell, de természetesen a megfelelő megfontoltsággal kell vele élni. Tehát nem szabad lejártni ezt a lehetőséget; nyilvánvalóan vannak olyan kérdések, de azokban viszont indokolt lehet. Valóban így van, hogy ezt a biztoshelyettes - már amennyiben a jelöltből az lesz - önmagában nem teheti meg, hanem csak az alapvető jogok biztosával. El kell mondjam, hogy mindkettejüket, a jobbomon és a balomon helyet foglaló kollégát régen ismerem, biztos úrral is régi munkakapcsolatban voltam más területeken. Nem hiszem, hogy ha megfelelő szakmai érvet felvonultat az ember, akkor akadályát fogja képezni bármilyen Alkotmánybírósághoz fordulásnak. Ezt nyilván nem darabra kell mérni, hanem akkor alkalmazni, amikor ez fontos és indokolt. Tehát a jövő eldönti, nem tudok mást mondani, hiszen ez mindig az egyes esetekhez kapcsolódóan merül föl. Az is nyilvánvalóan, mondom, nem szerencsés, ha rengeteg ügyet viszünk az Alkotmánybíróság elé. De ebben, gondolom, Székely László véleményét jobban meg lehetne kérdezni.

Az intézményi megoldásokról, noha tudom, hogy van ez a vita, de természetesen, mivel én még jelölt vagyok, mondhatok személyes véleményt. Mind a kettőt láttam és ismerem, és azt is elmondhatom, hogy mind a két kollégával közvetlen munkakapcsolatom volt és van ma is. Fülöp Sándor önálló intézményben képviselte ezt az alapjogi vonalat - mint említettem, együtt hoztuk létre azt az egyesületet, amelynek én voltam az elnöke, ő az igazgatója; most ő az elnöke, én pedig a tiszteletbeli elnöke, mert húsz év után az ember már ne feltétlenül maradjon egy elnöki pozícióban -, és tudom, hogy mit hoztak létre, nagyon szép és elismerésre méltó munkát folytattak. Utána Szabó Marcel volt a biztoshelyettes az elmúlt négy évben, ővele is régi a munkakapcsolatom, még egészen az ő egyetemi hallgatói idejére visszanyúlóan. S azt láttam, hogy éppen azért, mert - most nem szembe dicsérem, hiszen mellettem ül - volt fogadókészség nyilvánvalóan a biztos úr részéről is ehhez,

ugyancsak nagyszerű munkát tudtak kifejtteni és nagyon sok eredményt elérni. Ebből következően nem az fogja meghatározni a kérdést és az elérhető eredményeket, hogy ez önálló vagy nem önálló intézmény. Én ezt nem tartom olyan lényeges kérdésnek, ha egyébként azokat a célokat, amelyeket szeretnénk megvalósítani, el tudjuk érni, s nekem olybá tűnik, hogy ez mostanában sikerült ilyen módon is. Tehát így hadd maradjak semleges ebben a tekintetben.

Köszönöm Bárándy képviselő úrnak ezt a könnyű feladatot, hogy mit tekintek legfőbb feladatnak. Ugye, arról volt szó, hogy 11-kor át kell mennünk máshova - nem tudom, ennyi idő alatt el tudom-e mondani. *(Derültség.)* Azt hiszem, ezt nem lehet egyszerűen megfogalmazni. Mint elmondtam, szerencsére van milyen alapokra támaszkodni, tehát az eddigi eredmények, az eddigi munka, amelyet a két előd - bocsánat, ez most még csak potenciális, hogy „előd”; mindegy, elnézést kérek érte - kifejtett, az jó alap, mind a kettő nagyon jó alap, amire lehet támaszkodni. Rengeteg feladat van; nehéz azt mondani, hogy egyetlen feladat van. Most mondok egy egészen egyszerű példát. Az egyik alapkérdés, amellyel Szabó Marcel biztoshelyettes úr foglalkozott, a levegőtisztaság-védelem és ott is a fűtés kérdése.

Ma reggel bekapcsolom a televíziót és nézem a híreket, ahol elmondják, hogy Miskolc, Nyíregyháza, Debrecen micsoda szörnyűséges légszennyezettségi állapotokat mutat fel. Rögtön arra gondoltam, hogy lám, lám, azok az erőfeszítések vagy vélemények, amelyeket Szabó Marcel és Székely László közösen megfogalmazott e tekintetben, teljesen időszerűek és például ez egy olyan probléma, amellyel komolyan szembe kell nézni, mert nem engedhető meg, hogy a magyar viszonylatban nagyvárosok levegője gyakorlatilag egészségre káros legyen. Nyilvánvalóan például ez is egy ilyen fontos feladat, de azt mondani, hogy ez a legfőbb feladat, talán túlzás lenne. Azt hiszem, hogy ezek folyamatos ügyek. Nem lehet esetleg kiragadni valamit, hogy na, ez mindenképpen a legfontosabb. Mondhatnám a természetvédelmi kérdéseket. Mostanában sokat beszélnek az állatkínzásról, és tudomásom szerint itt is, ha jól emlékszem, lesz majd szó erről. Fontos tehát az állatvédelem is. Sok olyan ügy van, amely mindenképpen az alapjogokat is érinti és tegyük hozzá, az alapkötelezettségeket is. Nekem egyébként az a meglátásom, hogy természetesen az alapjogok mellett nyilván az alapkötelezettségekről is kell beszélni. Az egyik enciklikában Benedek pápa mondta azt, hogy a jogok eltúlzása a kötelezettségek mellőzésébe torkollik. Tehát tulajdonképpen az alapvető jogok mellett például a levegőtisztaság-védelem kérdésének ügyében a fűtés kérdése is a másik oldalról felvetendő.

Tehát bocsánat hogy nem tudok ennél okosabbat mondani, de azt, hogy legfőbb feladat, borzasztóan nehéz lenne kezelni. Legfőbb feladat az, hogy azokat az értékeket, amelyeket például az Alaptörvény P) cikke is közvetít, meg kell próbálni tisztességgel érvényesíteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt hiszem, hogy a kérdésekre adott válasz kielégítő volt. De majd kiderül.

Vélemények

Tisztelt Bizottság! Következik a vélemény. Az a kérésem, hogy frakciónként egy ember szólaljon meg és a frakciójának támogatásáról, illetve az ellenzésről is szíveskedjen a bizottságot tájékoztatni. *(Dr. Vas Imre jelentkezik.)* Megadom a szót Vas Imre alelnök úrnak.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. A Fidesz-frakció támogatja a jelölt úr megválasztását. Az eddigi életútja és az eddigi

munkássága mindenképpen alkalmassá teszi ennek a feladatnak az ellátására. Úgyhogy holnap igennel fogunk szavazni és itt is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Szeretném én is azt mondani, hogy a jelölt urat a szakmája iránt elkötelezett szakemberként ismerjük és így is állunk hozzá. Szakmai életútja alapján azt gondolom, hogy a kompetencia egészen biztosan elvitathatatlan, az a tudományos múlt és az a gyakorlati tapasztalat, amely a jelölt úr mögött áll, kimagasló. Magyarországon ezen a szakterületen valószínűleg egy kéz bőven elég ahhoz, hogy meg lehessen számolni azokat, akik körülbelül ugyanezt vagy akár csak hasonlót tudnak teljesíteni és felmutatni.

Én abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy ismerem a jelölt urat, oktatóm is volt és bátran merem mondani, hogy nagyjából húsz évvel ezelőtt, amikor tanultam nála, akkor már az egyik legismertebb szaktekintélynek számított ezen a területen. Mivel személyesen is ismerem, tudom mondani, hogy emberileg korrekt jelölről van szó. Tehát mindenképpen a frakciónak is ajánlottam megválasztásra és az MSZP-frakció örül annak, hogy a biztos úr a jelölt urat javasolja megválasztani és támogatni fogjuk a megválasztását.

Azt azonban szeretném mondani, hogy valószínűleg, bár ne legyen így, az eddigi életútjához mérten nagyobb nyomás fog nehezedni rá ezek után. Nagyon kérem, hogy ennek tudjon ellenállni, sőt mi több ezzel szemben esetleg, ahogy Staudt képviselőtársam fogalmazott, erélyesen fellépni.

Az Alkotmánybírósághoz fordulásnak az intézményét én is tisztelettel javasolnám jelölt úrnak, ez egy hatékony eszköz. Azzal egyetértek, hogy természetesen minden ügyben, akár csak olyan gyakran, mint ahogy ez a politikában szokás, ezt nem lehet megtenni, de azt gondolom, hogy egy picit több esetben, mint eddig, talán igen.

A másik, amit kvázi programjaként kérdésemre válaszolva mondott jelölt úr, én ezt teljes mértékben el tudom fogadni. Még annyit tennék hozzá, mivel az egész intézmény alapvetően erre alakult, hogy az állampolgári érdekek védelmét a hatalommal és a hivatali apparátus működésének esetleges túlkapásaival szemben, érvényesítse, méghozzá következetesen.

Nagyon örülök annak - és ezzel zárnám -, hogy bár marginálisnak tűnik, de azt gondolom, nem az a jövő nemzedék szempontjából sem, hiszen az embernek lelke is van, hogy az állatvédelem szempontjait kiemelte jelölt úr. Nekem ez nagyon fontos, de, azt gondolom, fontos téma objektíve is. Megkérdeztem ezt annak idején a hivatali elődjétől is, hogy hogy áll ehhez, ő is pozitív választ adott. Örülök annak, ha ezt a felfogást jelölt úr is képviseli. Lesz jó csomó olyan kezdeményezés más frakciók részéről, a miénk részéről is, amely az állatvédelemről szól, akár büntetőjogi tényállások módosításának szintjén, akár az állatvédelmi törvényben, vagy más helyen. Úgy hiszem, hogy ehhez a portfólióhoz, ha úgy tetszik, ez bőven hozzátartozik. Köszönöm, ha erre odafigyel.

Összefoglalva, tisztelt bizottság, örülünk a jelölésnek és támogatni fogjuk a jelölt úr megválasztását. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor alelnök úrnak adok szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. A bizottságban alapvetően, és ez a parlamentre is igaz, de a bizottságra talán még

inkább, egy szakpolitikai döntést kell hozni, amely kettős döntés. Ilyenkor az ember mindig bajban van, mert van egy szakmai életút, amely önmagáért beszél. Bár engem nem tanított professzor úr, de akár taníthatott volna, de ezzel nincs gond. Csak itt egy új szerepkörben kell megmutatkozni, ahol sok esetben a szakmai tudás alapvető kritérium - azt kell mondanom -, már ha eddig minden komoly pozícióba megválasztott ember eljutna, mert nem mindig volt meg a szaktudás. Itt a szaktudás biztosan meglesz, de ezt alapvető minimumnak tartom.

A másik fele, hogy abban a pozícióban valaki hogy tudja érvényesíteni a szakmai elveket. Nyilvánvalóan ezt előre nagyon nehéz megbecsülni. Immár a személyes ismeretségek ezt alátámaszthatják bizonyos esetekben és azt is látni kell, hogy miért szakpolitikáról beszélünk, hogy miért jön ide a politika. Az LMP-nek volt ön az alkotmánybíró-jelöltje, illetve önt nevezték meg. Amikor Székely László behozta az ön nevét, akkor várható volt, hogy kétharmados támogatottság már mögötte van, hiszen az LMP vélhetően nem szavaz ellene. Már korábban is javasolták önt egy komolyabb pozícióra, hiszen az alkotmánybírói pozíció még a biztoshelyettesinél is komolyabb, akkor miért szavaznának nemmel. Tehát tulajdonképpen nekünk abban kell dönteni ezekben az esetekben, hogy oly mértékű-e az előzetes bizalom, ami ebben a döntésben megnyilvánul. Azt tudom mondani, hogy mivel ön több mint valószínűsíthetően az MSZP nyilatkozata alapján is, megkapja a támogatást és fog tudni bizonyítani ebben a szerepkörben, ezért mi, legalábbis én ebben a bizottságban tartózkodni fogok. Ezt egy bátorító tartózkodásnak szánom. A beszámolók miatt, úgy gondolom, szerencsés helyzetben vagyunk, hiszen a jelen bizottság elé bekerül az alapvető jogok biztosának és a helyetteseinek részletes beszámolója, azt hosszan ki szoktunk tárgyalni kérdésekkel, véleményekkel és szavazás van róla. Én akkor tudnék nyugodt szívvel valódi véleményt mondani, ha egy ilyen tevékenység után vagyunk.

S mivel egy ilyen beszámoló biztosan be fog jönni, hiszen a támogatást megkapja jelölt úr, ezért fogunk tartózkodni jelen szavazásnál. De természetesen nagyon bízunk benne, hogy amiket elmondott, az a valóságban is és a gyakorlatban is megvalósítható lesz. Az állatvédelem külön szívügyünk, és örülök, hogy Bárándy Gergely is elmondta.

Úgyhogy ettől függetlenül nagyon jó munkát kívánunk, és reméljük, hogy ha majd a beszámolóra visszajön, akkor már úgy szakmailag, mint politikailag is támogatást tudunk adni a beszámolójához, ami ellenzéki oldalról azért mindig nehezebb, mint kormánypárti pozícióból, de azért ebben a bizottságban lehetőség szokott lenni a valódi szakmai érvek elmondására is. Úgyhogy ezzel együtt tudom indokolni a tartózkodásunkat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Annyit én is elmondanék, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja támogatni fogja a jelölt urat. S ha már itt mindenki elmondta a korábbi találkozását a jelölt úrral, akkor elmondom, hogy koromnál fogva engem ő nem taníthatott (*Derűlség.*), viszont együtt államvizsgáztattunk már, úgyhogy ilyen közös munkánk volt. (*Dr. Staudt Gábor: Milyen buktatási aránnyal, elnök úr? - Derűlség. - Budai Gyula: Téged nem buktattak meg? - Dr. Staudt Gábor: Nagy hiba volt? - Derűlség.*) Én nem akarom a színvonalat itt most hosszasan elemezni, de én nem túl lelkesen jöttem el a vizsgáztatásról. Na, mindegy; a lényeg tehát az, hogy a KDNP támogatja a jelölést.

Tisztelt Bizottság! Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. (*Nincs ilyen jelzés.*) Nem.

Határozathozatal

A következő döntést kell meghoznunk: kérdezem, hogy a megtett nyilatkozatoknak megfelelően ki az, aki támogatja azt, hogy a bizottság olyan állásfoglalást terjesszen elő, amely értelmében azt indítványozzuk a tisztelt Háznak, hogy dr. Bándi Gyulát a helyettesi pozícióra válassza meg. Aki ezt támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Ez 10 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ilyen nincs. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 1 tartózkodás mellett a bizottság így foglalt állást.

Nagyon szépen köszönöm a megjelenést a biztos úrnak és a már megválasztott helyettes asszonynak. Nagyon sok sikert kívánok jelölt úr jövőd munkájához. Merem remélni, hogy az itteni nyilatkozatoknak megfelelően holnap az Országgyűlés előtt sem lesz probléma a megválasztásával. Erőt, egészséget, sok sikert kívánok! Köszönöm, hogy eljöttek, a viszontlátásra! *(Dr. Székely László, dr. Szalayné Sándor Erzsébet, dr. Bándi Gyula és dr. Völner Pál távoznak az ülésről.)*

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosítása a nemzeti vagyon védelme érdekében címmel benyújtott T/13192. számú törvényjavaslat

Tisztelt Bizottság! Folytatjuk munkánkat. Az elfogadott módosított napirendnek megfelelően a 2/b pont következik: a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról előterjesztett T/13192. számú törvényjavaslat, amelyet Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselőcsoportjának tagja jegyez. Jelen is van, tisztelettel köszöntöm a bizottság nevében.

Megadom a szót, és az elején rögtön van egy kérdésem, hogy amikor ezt az előterjesztést elkészítette, akkor volt-e valamilyen konkrét előzménye ennek a dolognak - ha erre kitérne. Köszönöm.

Hegedűs Lorántné szóbeli kiegészítése

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik) előterjesztő: Céлом is volt, hogy kitérjek rá mindenképpen.

ELNÖK: Tessék parancsolni!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik) előterjesztő: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Szeretettel köszöntöm a bizottság jelen lévő tagjait. Ez az előterjesztés, amely most önök előtt fekszik, egy aránylag egyszerű törvénymódosítás, de én azt gondolom, a társadalmi hatása tekintetében annál jelentősebb lenne.

Mint ahogy önök számára is nyilvánvalóan ismert, a nemzeti vagyon részben önkormányzati vagyon, részben pedig állami vagyon. Tehát igen, ami az önkormányzatok tulajdonában lévő vagyon, az is a nemzeti vagyon része. Ezért különösen is gondosan kell eljárni e vagyon hasznosításával kapcsolatban. Az Alaptörvény maga elő is írja az önkormányzatok számára is, hogy kiegyensúlyozott, átlátható és fenntartható módon kell gazdálkodniuk, ami nyilvánvalóan a vagyongazdálkodásra is vonatkozik. Ezzel szemben sajnos azt kell hogy tapasztaljuk egyre gyakrabban ma Magyarországon, hogy bizonyos korrump politikások, vagy mondjuk inkább úgy, hogy erkölcsileg megfáradt polgármesterek, sokszor a könnyebb ellenállás irányába menve, bizony a rájuk bízott vagyonnal eléggé felelőtlen módon gazdálkodnak, és olyan módon értékesítik az adott ingatlanokat, ami semmilyen

módon nem felel meg sem az esküjüknek, sem az Alaptörvényben előírtaknak, sem pedig a rájuk bízott közösség érdekeinek. Ezért gondoltuk azt, hogy ami most jelenleg hiányzik - és én úgy gondolom, ez egy törvényi kiskapu -, bővíteni szeretnénk az önkormányzatok képviselő-testületeinek át nem ruházható hatásköreit, azzal, hogy csak és kizárólag a képviselő-testületek, illetve adott esetben a közgyűlések dönthetnek az önkormányzatok vagyontárgyaival kapcsolatban. Nyilván ingatlan vagyona gondolok elsősorban. Bizony azt tapasztaljuk szerte Magyarországon, hogy sok esetben kiszervezik úgymond ezt a feladatot, vagy csak a polgármester dönt erről a dolgról, vagy/és egyfajta szűkebb tanácsadói kör, akiket soha senki nem választott meg; vagy pedig adott esetben rögtön egy vagyonekezelő szervezetre bízzák rá.

Az elnök úr kért, hogy mondjak egy-két konkrét példát, hát lássuk rögtön: kezdjük az I. kerület esetével! Az I. kerületnél tapasztalhattuk azt, hogy bizony a vagyonehasznosítás esetében a polgármester úr egyedül dönthet nagyon komoly kérdésekben, és van ugyan egy informális tanácsadó testülete ebben a kérdésben, amelyik aztán semmilyen felelősséget egyébként nem vállal, és maguk a képviselő-testületi tagok is csak évekkel később értesülhetnek adott esetben egy-egy döntésről. De ugyanezt tapasztalhatjuk Szombathelyen is: mit tesz isten, lakáseladások esetén a helyi vagyonekezelő szervezet ad el lakásokat, úgy, hogy erről a képviselő-testület, pontosabban a közgyűlés tagjai sem értesülhetnek. Sőt, amikor kikérik az erre vonatkozó adatokat, azt első körben egy laza kézmozdulattal megtagadják. De hosszan tudnám még sorolni a példákat, nyugodtan. Ha már itt vagyunk Rogániában, említsük meg az V. kerületet is: itt is bevett gyakorlat volt, napi gyakorlatnak lehet minősíteni ezt a helyzetet - és így tovább. Úgyhogy ez sajnos nagyon rossz példa, ami aztán ragadós. És hozzáteszem egyébként, hogy ha ez benne lenne az önkormányzati törvényben, akkor bizony azt a szituációt is megérhetnénk nagyon sok településen, hogy ha felelőtlenül gazdálkodnak a képviselő-testületek, akkor ugyanúgy, mint a VI. és VII. kerületben, a komplett MSZP- és SZDSZ-frakciót rabosították az akkori, Andrassy úti paloták eladása vagy később más erzsébetvárosi ingatlanok kapcsán.

Tehát volna azért ennek eléggé komoly társadalmi hatása, és a politikai kultúránk erősítése szempontjából is egy jelentős előrelépés lenne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki szólni. *(Dr. Vas Imre jelentkezik.)* Vas Imre alelnök úrnak adok szót.

Kérdések, vélemények

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Az az igazság, hogy ha valaki, mondjuk, csak kistéleplési önkormányzatban volt érintett, akkor persze tesz ilyen előterjesztéseket, de miután Magyarországon nemcsak kistéleplési önkormányzatok vannak, hanem van fővárosi önkormányzat, megyei jogú városi és fővárosi kerületi is, gyakorlatilag ez a törvényi rendelkezés alkalmazhatatlan lenne, ha ezt az Országgyűlés elfogadná. Tehát, képviselő asszony, lehet, hogy ön nagy értékű ingatlanokra gondol, csak azzal nem számol például, hogy egy önkormányzatnak tömegével vannak résztulajdonai olyan ingatlanokban, amelyek sokszor százezer forintot nem érnek. Tehát százezer forintnál alacsonyabb értékűnél is a képviselő-testületnek kell dönteni, ami, mondom, a fővárosi önkormányzatnál, nagyobb városban gyakorlatilag megvalósíthatatlan.

A másik kérdés, hogy a polgármestereket veszi górcső alá. Akárki is dönt egyébként az eladásban, az önkormányzatot a polgármester képviseli, tehát az adásvételi szerződést akkor is az önkormányzat nevében a polgármesternek kell aláírnia. Arra felhívnam a figyelmét, képviselő asszony, hogy a mi időnkben a nemzeti vagyonról szóló törvénybe bevezettük, hogy piaci ár alatt nem lehet értékesíteni. Ez

természetesen azt jelenti, hogy értékbecslést kell készíteni és ez alapján hozhatja csak meg a döntést. Például Budapesten minden kerületi önkormányzatnak megvan, hogy milyen értékig dönthet bizottság vagy polgármester és melyik érték fölött a képviselő-testület. Véleményem szerint egyébként nem kell kivenni a képviselő-testületek hatásköréből, hogy ők ezt saját maguk eldöntsék, hogy miben dönthet bizottság, polgármester, vagy miben kell éppen a képviselő-testületnek dönteni. Köszönöm szépen. Úgyhogy a tárgysorozatba vételt ez alapján nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor alelnök úr kért szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Ez egy szépen megfogalmazott érvrendszer volt Vas Imrétől a mellett, hogy miért maradjon meg a jelenlegi rendszer. Pedig nem jó. Láthatjuk, hogy hiába van értékbecslés, hiába vannak a szép elvek, sokszor még a képviselők, ellenzéki képviselők java részt, de egyébként sokszor az adott polgármestert támogató képviselők sem tudják azt, hogy mi került értékesítésre, ha az, mondjuk, egy szakbizottsághoz van utalva.

Azt láthattuk, hogy ezek az értékbecslések mennyire működnek. *(Teleki László elhagyja a termet.)* Általában haveri cégekkel elvégeztetik és kis idő múlva jóval többért adják el ezeket az ingatlanokat. Tehát valami gondnak kell lennie. Azt is láthattuk, hogy elég rafinált, trükkös módszerek működnek a fővárosban, vagy akár úgy a nagyobb településeken is. Valószínűleg a kisebbekben is, csak mindig a nagyobb volumen az, ami inkább szemet szúr. A nemzeti vagyon elherdálása ténykérdésként kezelendő. Az már egy másik dolog, hogy az ügyészség miért nem tudott, miért nem akart fellépni, vagy akkor a jogszabályok miért nem alkalmasak arra, hogy megfelelő büntetéseket szabjanak ki. Hozzáteszem, a 2010 előtti esetekben sem sikerült ezt megtenni.

Azzal az érveléssel meg nem feltétlenül tudok egyetérteni, hogy itt sok kisebb ingatlanról, ingatlanrészről lehet szó. Fel lehet sorolni azt is, képviselőtársam. Voltam én is négy évig kerületi képviselő a XXII. kerületben, amely egy kisebb kerületnek számít, de az elidegenítések még a bizottsági szinten sem voltak olyan mértékűek, amit, mondjuk, egy listában ne lehetett volna a képviselő-testület elé behozni. Akár százezer forintos tételeket is. Nyilván akkor átugrik a képviselő szeme ezeken a tételeken, ha úgy gondolja, hogy ez rendben, akkor nem teszi szóvá. Viszont minden képviselőnek illene kapnia egy teljes listát erről, hogy utána tudjon kérdezni, a részleteket, akár az értékbecsléseket be tudja kérni, bele tudjon nézni. Ez annál is inkább így van, mert a bizottságokban az ellenzéki részről sokszor kevesen vannak, vagy nem minden pártból vannak ott. Ennél fogva a nyilvánosság is sérül.

Nem akarom hosszúra fűzni a gondolataimat. Ez a javaslat nagyon jó, bár nyilván tudjuk, hogy nem egy teljes javaslatcsomag, de első lépése annak, hogy legalább átláthatóbbak legyenek ezek a döntések, akár minden képviselőnek. Azt hiszem, ezt el lehet várni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az a helyzet, hogy ritka pillanat az, amikor legalább részben tudom osztani Vas Imre képviselőtársam érveit. Most ez így van. Én is úgy vélem, hogy persze kérdéses, hogy nagyobb önkormányzatok esetén életszerű-e minden vagyon elidegenítését kizárólagos képviselő-testületi hatáskörben tartani. De ezt leszámítva azt gondolom, hogy az a problémakör, amit felvetett a képviselő asszony, megállja a

helyét. Tehát ez egy valós probléma. *(Teleki László visszajön a terembe.)* Éppen ezért a tárgysorozatba vételt tekintve igennel fogunk szavazni a javaslatra, de jeleznénk azt is, hogy azok az érvek, amelyek egyébként ellenérvként elhangoztak, valóságosak. Tehát ha odajutna a javaslat reményeink szerint is, hogy zárószavazásra kerül sor, akkor érdemes az eredeti javaslathoz képest bizonyos módosító javaslatokkal pontosítani, illetve hogy úgy mondjam, ezen dilemmát, amit én is és Vas Imre képviselőtársam is megfogalmazott, feloldani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Megadom a szót az előterjesztőnek a reagálásra. Tessék parancsolni!

Hegedűs Lorántné reflexiói

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik), előterjesztő: Köszönöm szépen. Vas Imre képviselőtársunknak szeretném mondani, hogy azt gondolom, az önkormányzati képviselők tiszteletdíjában benne van az is, ha adott esetben százezer forintos vagyontárgyról kell döntenet, akkor, igen, azt is láthassák és arról is dönthessenek. Tehát nem gondolom, hogy meg kellene spórolni ezt. Egyébként valóban számtalan esetben nagyon sok minden téma felmerülhet egy közgyűlési vagy képviselő-testületi ülésen, de nem gondolom, hogy ez még olyan nagyságrendű túlterhelés lenne, amit ne tudnának bevállalni a képviselők. Illetve akinek ez sok, ne próbáljon képviselő lenni, ez a véleményem.

Igen, sajnós az értébecslések kapcsán, amelyek megalapoznak egy-egy vagyoneledást, elég sok visszaélést láthattunk. Például Rogániában, az Erzsébet téren van egy ügyvédi iroda, ahol, képzeljék el, ugyanilyen szép faburkolat van nagyon jó állapotban a falakon, rendkívüli gazdagság jellemző nemcsak a berendezés, de azon az értéktárgyak esetében is, amelyek a lakással együtt jártak. Az értébecslőnek sikerült százezer forint négyzetméterárat megállapítani ott, ahol egyébként egy kiürített helyiség - csak a falak és a nyílászárók - kerül, mondjuk, 600 ezer forint/négyzetméterbe átlagosan. Tehát azt gondolom, hogy például ilyen esetben nagyon is jó, ha van egy önkormányzati kontroll és láthatják, hogy mi történik.

A másik dolog, amit még szeretnék elmondani, hogy nem tudom, mennyire emlékeznek önök, de 2-3 hónappal ezelőtt az Országgyűlés teljes apparátusa megmozdult azért, mert az Erzsébet téren három kis járdaszakaszt az Országgyűlés a saját vagyonából átadott az V. kerületi önkormányzatnak. Ezért tehát 199 képviselő, a teljes apparátus és így tovább dolgozott, és csak erről szavazás volt. Igazán nem lehetne azt mondani, hogy túl nagy vagyontárgy volt, aminek a sorsáról szavaznunk kellett, mégis, mivel a nemzeti vagyonról szóló törvény, illetve az abból következő állami tulajdonú ingatlanokra vonatkozó törvény ezt így határozta meg, ezért döntöttünk. Igen, ön is ott volt, Vas Imre képviselőtársam. *(Dr. Vas Imre: Tudom.)* Nem sajnálta az időt. Ugyanúgy felteszem, hogy egy önkormányzati képviselő is képes lenne rászánni bőven az idejét, ha a rábízott vagyon sorsával kapcsolatban döntést kellene hozni. Úgyhogy azt gondolom, ez rendkívüli szűkkeblűség az ön részéről, hogy föltételezi, hogy önkormányzati képviselők erre talán lusták lennének. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel, határozathozatal következik. Kérdezem a bizottságot, ki az, aki támogatja a T/13192. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ez 4 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 4 tartózkodás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba az indítványt. Nagyon szépen köszönöm.

A tiszta politikai közélet megteremtése érdekében egyes törvényeknek a politikai elit álláshalmazának, mint a korrupció egyik megnyilvánulási formájának felszámolása érdekében szükséges módosításáról szóló T/13259. számú törvényjavaslat

A tiszta politikai közélet megteremtése érdekében az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény és a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló T/13260. számú törvényjavaslat

A tiszta politikai közélet megteremtése érdekében a tisztességes eljárás védelméről és a közpénzből nyújtott támogatások átláthatóságáról szóló T/13261. számú törvényjavaslat

A tiszta politikai közélet megteremtése és a bírói öngazgatás erősítése érdekében a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény módosításáról szóló T/13262. számú törvényjavaslat

A tiszta politikai közélet megteremtése érdekében a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség újraszabályozásának koncepciójáról szóló H/13258. számú határozati javaslat (Együttes tárgyalás)

Köszöntöm Harangozó Tamás képviselő urat; nem tudom, sikerült-e beszélnie Bárándy képviselő úrral. A helyzet az, hogy a következő öt alpontot egyben tárgyaljuk, de mindegyikről önállóan szavazunk majd; mert ez sajnos így van előírva. Most megadom a szót mint előterjesztőnek a napirend szerinti következő öt pontban foglalt javaslatokkal kapcsolatban.

Dr. Harangozó Tamás szóbeli kiegészítése

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Nem olyan nagyon nagy kár azért szerintem, hogy külön fognak róla szavazni, mert egy nagyon komoly, hosszú, féléves munka előzte meg ezeknek a javaslatoknak a benyújtását, és azt gondolom, annyit legalább megér, hogy érdemben egyszer beszéljünk róla, és önök is végiggondolhassák, hogy tényleg ellentétes-e ez az önök politikai szándékával, vagy legalábbis a választóik felé sugárzott vállalásaikkal, hogy ezt leszavazzák vagy nem.

A csomag négy önálló törvénymódosítási javaslatból és egy országgyűlési határozati javaslatból áll; az elsőnek mindjárt neki is kezdenék. A címe: a tiszta politikai közélet megteremtése érdekében egyes törvényeknek a politikai elit álláshalmazának mint a korrupció egyik megnyilvánulási formájának felszámolása érdekében szükséges módosítása. Ez nyilván egy antikorrupciós törvénycsomag első része. Itt nagyon röviden csak annyit szeretnék kiemelni, hogy bár az Orbán-kormány nagy takarékoságot és az előző kormányokhoz képest átláthatóságot ígért, az ma már nyilvánvaló tény, hogy soha az életben annyi államtitkár, miniszteri biztos, miniszterelnöki megbízott, miniszteri megbízott és különböző pozíciókban ücsörgő ember nem volt a magyar kormány környékén, talán meg merem kockáztatni, lassan már összesen előtte annyi nem volt, mint az elmúlt hét évben. És ennek nemcsak az a problémája egyébként, hogy ez mennyibe kerül, mert nyilván, hogy ha szorgalmasan, jól teszik a dolgukat - mint például Kiss Szilárd, aki végre, lassan úgy tűnik, hogy a helyére kerül -, akkor annak lehet még előnye is; ezt most nyilván cinikusan mondtam. De egy biztos: főleg országgyűlési képviselők tekintetében az nem normális, hogy egy miniszter vagy egy miniszterelnök által, de főleg egy miniszter

által megbízott miniszteri biztos egyébként a bizottsági tagságát is megtartva, abba a zavaró helyzetbe kerüljön, hogy őneki kellene saját magát felügyelnie, ellenőriznie, beszámoltatnia. Hiszen mint miniszteri biztos a miniszter egy feladatkörét gyakorolja, mint mondjuk, egy szakbizottság tagja pedig saját magának kellene feltennie kérdéseket. És ez nemcsak elvi kérdés, hölgyek, urak, itt a felelősség teljes elkenéséről van szó, és azt gondoljuk, hogy ezt meg kellene szüntetni.

Ami a következő javaslatot illeti, a tisztességes eljárás védelméről és a közpénzben nyújtott támogatások átláthatóságáról, azt gondoljuk, ez az egyik legfontosabb része a csomagnak. Általában úgy próbáltuk megközelíteni a kérdéseket, hogy a szereplő közigazgatási, államigazgatási és politikai vezetőket úgy próbáljuk rásarkallni a tisztességes ügyintézésre és döntésekre, hogy ne csak büntetőjogi felelősséget lebegtessünk be, hiszen mint látjuk, az elég relatív ma Magyarországon. Itt szeretnék utalni például csak a legutóbbi nonszensz ügyészségi jogértelmezésre, hogy egyébként ma Magyarországon le lehet hallgatni bárkit bárhol; nyilván a miniszterelnököt és a legfőbb ügyészt is és mindenkit az ügyészség szerint, míg mondjuk, másfél-két évvel ezelőtt egy nem politikusokat érintő ügyben az ügyészség egy ilyen kérdésben simán vádat emelt. Mi olyan megoldást próbáltunk keresni, ami egyébként a döntéshozókat és a politikusokat is valóban arra sarkallja, hiszen olyan fenyegetettséget vagy olyan motivációt helyez kilátásba, ami őt igazából befolyásolja, és megpróbáltunk olyat keresni, ami a vállalkozót, az építetőt, egyébként a pályázat úgymond nyertesét is sarkallja arra, hogy ne vegyen részt semmilyen disznóságban. És ezt nagyon-nagyon őszintén ajánlom figyelmükbe, hogy legalább gondolják végig, amit leírtunk; attól tartok, hogy esetleg nem olvasták el. A mi megoldásunk ugyanis az, hogy nagyon szigorú összeférhetlenségi szabályok, kizárási okok mellett és nagyon-nagyon tág körű nyilvánosságra hozatali szabályok mellett a szankciónk nem büntetőjogi szankció. (*Vigh László kimegy a teremből.*) A szankciónk egyébként nagyon egyszerű, de nagyon-nagyon kemény szó vagy mondat: aki ezt megsérti, az a szerződés semmis a törvény szerint, és a vállalkozónak az utolsó fillérig minden fillért vissza kell fizetnie. Amiért egyébként ő és a döntéshozó egyetemlegesen felel. Tehát itt, amikor milliárdokról döntögetnek és milliárdos támogatásokat vesznek föl cégek vagy emberek, akkor a lehető legjobban rá lesznek arra szorítva, hogy maguk is meggyőződjenek róla, hogy minden a törvényeknek megfelelően történik-e. Mert nemcsak arról lesz szó vagy lenne szó, hogy vagy indul ellene büntetőeljárás, vagy nem, vagy valamikor évek múltán valami történik vagy nem, hanem a legjobban fájó dolgot veszik el tőle: azt a pénzt, amit kapott, és szépen visszajön a közösbe. Szerintem a magyar állampolgárok érdeke pedig elsősorban az, hogy a szabálytalanul vagy törvénytelenül kiküldött, kiutalt pénzeket a közös kasszába fizessék be. És csak utána érdekes az, hogy egyébként még utána közpénzen kik fognak milyen börtönben hány évig ücsörögni.

Ezt a javaslatot kifejezetten ajánlanám az önök figyelmébe is, hiszen rendszerszerűen igyekszik meggátolni azt, hogy egyébként összejátszás vagy egyéb más korrupció megtörténjen, és egyébként a ma nyilvánosság előtt zajló, akár a jelenlegi időszakot, akár az előző időszakot érintő korrupciós ügyekben is ha végiggondolják, egy elég komoly visszatartó erő tudott volna lenni és lehetne a jövőben, ha önök ezt legalább napirendre veszik, és tudunk róla tárgyalni.

A következő két javaslat nem lesz olyan nagyon meglepő önöknek, hiszen önök biztosan foglalkoztak is vele: itt az Európa Tanács ajánlásait fordítottuk le magyarra törvényjavaslat formájában, mégpedig a korrupció elleni és az összeférhetlenség érdekében (*sic!*) tett kéréseiket az ügyészség és a bíróság tekintetében. Csak nagyon röviden, az ügyészség tekintetében azt mondjuk, hogy amikor egy ügyész ügyet elvon, hatáskörébe vonja vagy utasít bármilyen beosztott ügyészt, akkor ennek az írásos

indoklását meg kell tennie, és ennek az írásos indoklásnak a világ végezetéig meg kell lennie. Nagyon remélnénk, hogy ez lehetőség szerint kellő önfegyelmet róna az eljáró ügyészekre, hiszen ha nem is a teljes nyilvánosság mellett érvelünk - a folyamatban lévő ügyeket ez nyilván befolyásolhatná akár kedvezőtlenül is -, de az biztos, hogy egy későbbi munkaügyi vagy akár büntetőper keretében is ezek az utasítások megmaradnának, és világosan lehetne látni, hogy valóban szakmai indoka volt egy ügy leállításának, áttevésének vagy egyébként továbbvitelének, vagy esetleg messziről kiált, hogy politikai vagy egyéb más, akár korrupciós motivációk voltak abban, hogy az állam egyik legsúlyosabb eszközével bizonyos személyek hogyan élnek és hogyan nem. S mindezzel párhuzamosan természetesen az ügyészségen belüli fegyelmi jogköröket is egy olyan ügyészi tanácsra bízánk rá, amelyik az egyszemélyi, hogy mondjam, visszaélésre, bosszúállásra lévő lehetőséget a lehető legkisebbre minimalizálná; nyilván egy testületben ez egy kicsit átláthatóbban működne.

Ami a bíróságot illeti, rendkívül károsnak tartjuk mi is, tartják azok is, akik a jogrendszerünket objektíve, kívülről látják, hogy az Országos Bírósági Hivatal elnöke személyzeti kérdésekben szinte teljhatalmat kapott, és megkerüli, megkerülheti és meg is kerüli magának a bírói tanácsnak és a bíróknak a véleményét, döntéseit. Ezért rendszerszerűen szeretnénk legalább azt a részét visszahozni az előtte működő, egyébként ebből a szempontból jól működő öngazgatásnak, hogy személyzeti, bírói kinevezési kérdésekben az OBT, tehát az Országos Bírói Tanács döntésével szemben az OBH elnöke nem nevezhet ki bírót. Lehet rangsorolósdit játszani ma, mi azt mondanánk, hogy az OBT által első helyre rakott ember nevezhető ki, különben a pályázatot meg kell ismételni, ha egyébként az OBH elnöke azt nem hajlandó kinevezni. *(Vigh László visszajön a terembe.)* Azt, amit játszunk, hogy a második és harmadik helyen lévő embereket is ki lehet nevezni mindenféle különösebb indoklás nélkül a szakmai javaslatokkal ellentétben, azt szeretnénk rendszerszerűen megszüntetni és az OBT-nek a bírók tekintetében, főleg személyzeti kérdésekben egyébként is nagyobb teret szeretnénk adni.

Sok minden részletszabály van még benne, most azért nem megyek bele, mert próbálom a maradék kis figyelmüket még ébren tartani.

Az utolsó javaslatunk talán a legizgalmasabb. Ez, amit azért nem normaszöveg formájában nyújtottunk be, mert ez egy szabályozási koncepció a vagyonyilatkozatok teljes újraszabályozása tekintetében. Az elején elfelejtettem elmondani, hogy ezeket december 9-én, az antikorrupciós világnapon nyújtottuk be, de miután akkor a parlament munkája leállt, ezért ma vagyunk itt, hogy erről beszéljünk. Tehát ezt nem az utóbbi egy-két hétben, vagy nem éppen a bármilyen politikai kampány idején nyújtottuk be és nagyon komolyan is gondoljuk, hogy ebben is van egy csomó olyan dolog, amit akár a kormánypárti képviselők is átgondolhatnának.

Azt mondjuk, hogy az érintett személyek körét is nyilván tágítani kell. Már amennyiben ezt az intézményt szeretnénk arra használni, hogy megakadályozzon gazemberségeket és egyébként segítsen minket abban, hogy az ország döntő többsége, az egyszerű választópolgárok a politikusokra újra bizalommal tudjanak tekinteni. Ehhez tehát, egyébként hasonlókat fogok mondani, mint Rogán Antal két évvel ezelőtt, csak azóta ő ezt elfelejtette, a személyi kört is ki kellene terjeszteni, az adatokhoz való hozzáférést, tehát az elektronikus ügyintézésre való átállást is, és ami a legfontosabb, a számonkérést, az ellenőrzést. Hiszen mondhatják önök, hogy ma egy nagyon szigorú, Európa egyik legszigorúbb - ezt az ultima ratiót halljuk mindig a fideszesektől - vagyonyilatkozati rendszere van Magyarországnak, de azt mindannyian tudjuk, hogy a kutya nem ellenőrzi. Konkrét ügyekben sem és automatikusan sem.

Az egyik, amit szeretnénk javasolni, hogy a vagyonyilatkozatokba bekerülő legfontosabb adatokat, mint a vagyoni helyzet, a jövedelmi helyzet, a hitelállomány stb., amikről ma már minden területen hiteles elektronikus nyilvántartás van, azokat ezekből az elektronikus nyilvántartásokból nyerjük ki akár a képviselők, akár a hivatal. Ami benne van a földhivatali nyilvántartásban, az a tulajdonunk van. Hiszünk mi bármit, írhatunk be bármit, ami abban van, az úgy van és ez egy gombnyomással egyébként onnan kinyerhető, mint ahogy a vagyonyilatkozatunk, mint ahogy a céginformációs szolgáltatásból minden egyes bármilyen céghez való kapcsolódásunk közvetve vagy közvetlenül. Ez egyébként szerencsés helyzetben megakadályozza azokat a méltatlan helyzeteket is, mint amiben az előbb említett Rogán úr például került azzal, hogy nem jól írta bele a nappalija négyzetméterét. Ez nyilván egyrészt nevetség tárgya is, másrészt pedig, ha szigorúan vesszük a szabályokat, egy nagyon súlyos szabálysértés volt, sőt akár büntetőjogi relevanciája is lehetne, ha valaki úgy akarja értelmezni Magyarországon. És mint látjuk, az értelmezés elég tág. Ezért nekünk is, mindenkinek érdeke, hogy ezekből a nyilvántartásokból automatikusan előállított adatok kerüljenek a vagyonyilatkozatokba. Innentől kezdve nem feltételezhetik azt, hogy bárki rosszul tudott vagy esetleg elnézett valamit és azért került be úgy.

Ami az ellenőrzést illeti, azt mondjuk, hogy szerintünk lehetne egy olyan képletet alkotni, ami a kedves politikus vagy döntéshozó lehetséges vagyongyarapódását kalkulálná. Hiszen itt több, talán százezres nagyságrendű emberről beszélünk Magyarországon, aki vagyonyilatkozat-tételre kötelezett, tehát szám szerint az országgyűlési képviselők a legkevésbé érdekesek, csak nyilván nekik nyilvános a vagyonyilatkozatuk és a legbefolyásosabbak ilyen szempontból. De az államigazgatás területén mindenkinek, aki bizonyos pozíció fölött van, vagy bizonyos projektben csak részt vesz, amiben pénzről döntenek, mindenkinek vagyonyilatkozatot kell tennie Magyarországon. Szóval, ha lenne egy képlet, amely a meglévő vagyoni és jövedelmi helyzet alapján nagyjából kalkulálná, hogy milyen vagyongyarapodás képzelhető el, akkor automatikusan vagyonzvizsgálat lenne a mi javaslatunk szerint annál, aki ezt kiugróan túllépi. *(Dr. Vas Imre: De ez most is így van!)*

A másik pedig az, hogy aki figyelmen kívül hagyja vagy rosszul használva tölti ki rosszul a vagyonyilatkozatát, annak is legyen valamilyen szankciója. Nyilván elsősorban pénzügyi szankcióra gondolunk, nem súlyosabbra. De aki szándékosan eltitkol, vagy szándékosan hagy ki komoly tételeket a vagyonyilatkozatából... Utalok az előző hozzászólásomra, hogy nem feltétlenül csak a büntetőjogi fenyegetettség az érdekes, hiszen látjuk, hogy ilyen ügyekben körülbelül hányszor sikerül valakit felelősségre vonni, hanem a képviselőket is azzal érdemes legjobban motiválni, ami nekik a legfontosabb. Általában egy képviselőnek a legfontosabb a politikai karrierje és az, hogy a nemzet érdekében végzett áldásos tevékenységét hosszú éveken keresztül tudja folytatni. Tehát szankcióként azt helyeznénk kilátásba, hogy ilyen esetben egy viszonylag gyorsan lezajló eljárás után a képviselő automatikusan elveszti a parlamenti mandátumát, erre szoktuk azt mondani, hogy annál szorgalmasabban és odafigyelőbben vagyonyilatkozatot kitöltő országgyűlési képviselőket ez az ország még nem látott. Ebben az esetben ilyen szankcióval számolhatnának a képviselők. Azt gondoljuk, hogy mindenkit azzal kell motiválni, ami neki a leginkább érdekes vagy elvesztése esetén fájdalmas, és szerintünk ez például ilyen.

Rengeteg apró részlet van még, a családi kölcsönön túlmenően a baráti kölcsön intézményének napfényre hozásáig, amibe most nem fogok belemenni, ha elolvassák, látni fogják. Azt gondoljuk, hogy legalább annyit illene és érne ez a munka, hogy

vegyük napirendre és nézzük meg, mi az, ami még belefér a kormánypárti képviselőknek egy tisztább közélet megteremtése érdekében, és mi az, ami nem.

Mielőtt elkezdenének 4-es metrózni a kedves képviselőtársaim, mert biztos lenne rá igény, szeretnék önöknek két dolgot mondani. Egy: ha például az OLAF-ügyet, a 4-es metró ügyét nézzük, a jelenlegi rendszerben az egész ország szeme láttára az érintett cégek az önök kormányzása alatt most már nagyságrenddel több megbízást kaptak, mint akár az egész 4-es metró kapcsán. Tehát lehet azt mondani, hogy minden rendben van, de szerintem egyáltalán nincs rendben. Sem ott nem volt rendben ezek szerint semmi, sem azóta nincs rendben. Ha jól emlékszem, a Strabag csak a tavalyi évben 258 milliárd forintnyi megrendelést kapott, pedig egyébként a 4-es metró állítólagos korrupciós ügyeinek egyik legjobban érintett cége. Tehát valószínűleg semmi nem változott, csak a forma, tisztelt képviselőtársaim, és valószínűleg a nagyságrend.

Ezért azt kérem önöktől, hogy tekintsenek erre a javaslatra úgy, mint amelyik egy új korszak eljövetelét hozhatja. Olyan javaslatra - ezzel zárom -, amely nem a múltnézegetés eszköze, mert az a büntetőjog eszköze, hanem a jövőre való tekintettel olyan megoldásokat tartalmaz, ami magának a korrupciós cselekményeknek az elkövetését akadályozza meg és nem azok megtorlásáról szól, hiszen, még egyszer mondom, az egy más típusú, büntető törvénykönyvre és büntetőeljárású törvényre vonatkozó szabályozás lenne. Köszönöm szépen a türelmüket.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre alelnök úrnak adok szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Annak örülünk, hogy az MSZP a 2002-2010 közötti időszakokkal ellentétben a tiszta közéletért próbál tenni, bár sokkal jobban örültünk volna, ha 2002 és '10 között próbáltak volna meg a tiszta közéletért tenni. A képviselőtársam már említette az OLAF-jelentést. Szerintem elég sok mindent megtudhattunk belőle, de ha a VI. és VII. kerületi önkormányzatoknál a 2002 és 2010 közötti dolgokat nézzük, azért az sem kispályás, bizonyos ingatlaneladásokra és ehhez hasonlókra gondolok.

Tehát örülünk, hogy az MSZP jó útra próbál térni, bár például ha már a vagyonyilatkozatokról volt szó legutóbb, én például örültem volna, ha Harangozó képviselőtársam szól Simon Gábornak, hogy azt a kétszáz-egynéhány millió forintnyi eurót vagy dollárt - én már nem is tudom, milyen devizanemben volt - a számlakövetelések között legyen kedves feltüntetni. De ez akkor nem történt meg. Lehet, hogy képviselőtársam azért nem szólt Simon Gábornak, mert ön sem tudott róla, de ettől még az önök alelnöke volt Simon Gábor. És ha bár egyes tételekre megyünk, én például azt, hogy különböző sportszervezetek élére megválasztanak kormánypárti politikusokat, ezt kifejezetten a közbizalom megnyilvánulásának tekintem (*Dr. Staudt Gábor: Juj!*) legyen ez az olimpiai bizottság elnökétől kezdve bármelyik sportági szakszövetségben. Hozzáteszem, ezt álláshalmozásnak azért érdekes feltüntetni, mert ezeket a tisztségeket egyébként ezek a személyek díjazás nélkül látják el. Az én szememben állásnak csak azt lehet nevezni, ha valaki azért valamilyen díjazást kap a költségei megtérítése fölött. Úgyhogy ezzel nem tudunk egyetérteni.

Az összeférhetlenség további szigorításával sem tudunk egyetérteni. Úgy véljük, hogy akár az országgyűlési törvény, akár a központi államigazgatási szervekről szóló törvény igen-igen súlyos összeférhetlenségi szabályokat tartalmaz ma is. Tehát ezeknek a továbbszigorítása nem feltétlenül szükséges.

Az ügyészséggel kapcsolatos módosítás az én érzésem szerint részben alaptörvény-ellenes is, mert ha a legfőbb ügyész vezeti az ügyészséget, akkor elég érdekes lenne, ha nem lenne utasítási joga. Az én értelmezésem szerint ez az Alaptörvényből levezethető, hogy a legfőbb ügyész bármelyik ügyésznek, bármelyik ügyészi szervnek egyébként utasítást adhat, merthogy ő vezeti az ügyészséget. Hozzáteszem, hogy ha nem adhatna utasítást, és valamelyik kerületi ügyész, mondjuk, nem úgy végzi a dolgát, ahogy, akkor kiállna a legfőbb ügyész, és mondjuk, az ön kérdésére azt válaszolná, hogy nem értek egyet, amit az iksz kerületi ügyészség vagy járási ügyész végez, de nem tehetek semmit, mert nem adhatok neki utasítást. Tehát a kettő nincs összhangban. Ha tehát a legfőbb ügyésznek kérdést tehetünk föl és ő arra köteles arra válaszolni, és utána csak azért, mert ő nem adhat utasítást, elmondaná önnek, hogy egyébként nem értek egyet azzal, amit iksz kerületi ügyész tesz, de nem tudok mit csinálni, mert nem adhatok neki utasítást - szerintem ez azért sokkal furcsább helyzetet állítana elő. Vagy éppen akkor azt mondjuk, hogy bármelyik megyei vagy járási, kerületi vezető ügyésznek kérdést tehet föl az Országgyűlés. Úgyhogy ez így egyáltalán nincs összhangban.

A közpénzekből nyújtott támogatások kapcsán képviselőtársam említette, hogy semmis a szerződés. Rendben, és akkor ezt fizessük vissza. A jogszabályba ütköző szerződés nyilvánvalóan semmis, de akkor vissza kellene állítani az eredeti állapotot. Egy építési beruházásnál, amelynél akkor derül ki, hogy a szerződés semmis, amikor már félig vagy egészen fölépítették az épületet, akkor ön szerint az a jogi megoldás, hogy fölépítették ugyan a beruházást, akár még jól is, fizessék vissza az árat, és akkor utána, aki fölépítette ezt, jogalap nélküli gazdagodás címén pedig ugyanúgy ugyanazt az összeget visszakövetelheti. Merthogy a semmisségnél vannak olyanok, amit nem lehet visszafordítani, akár egy szolgáltatásnál, akár egy építési beruházásnál. Egy adásvételnél még, ha megvan az adásvétel tárgya, adott esetben visszafordítható, de vannak olyan helyzetek, amit nem tud visszafordítani, és akkor ebben az esetben, ha vissza kellene fizetni a megbízási díjat vagy vállalkozói díjat, akkor a vállalkozó ugyanazt az összeget jogalap nélküli gazdagodás címén visszakövetelhetné az állami szervtől.

A következő a bírói kinevezés. Az én véleményem szerint az Alaptörvényünk azt mondja, hogy minden hatalom a népé. De ha létrehozunk egy olyan szervezetrendszer, amelyik senkinek nem felelős, akkor az elég érdekes alkotmányjogi konstrukciót hoz létre.

A vagyonyilatkozat-tételről már elég sokat beszéltünk. Továbbra is az az álláspontunk, hogy mindenki felel a vagyonyilatkozatába beírtakért. És az nem igaz egyébként, hogy ezt senki nem ellenőrzi: akár az országgyűlési képviselők vagyonyilatkozatát mind a tízmillió magyar állampolgár ellenőrzi, a polgármesterekét, önkormányzati képviselők vagyonyilatkozatát településmérettől függő választópolgár ellenőrizheti és kezdeményezhet eljárást.

Másrészt mindig azt szoktam mondani, hogy ha valaki nem tudja konkrétan megmondani, hogy mit akar, akkor szokott határozati javaslatot előterjeszteni. Én ennek az eredményességét eléggé kétségesnek tartom, mert azt látom az előterjesztésből, hogy igazából az MSZP-sek, tehát akik a határozati javaslatot írták, ők sincsenek igazából teljesen tisztában, hogy ezt pontosan hogyan kellene megoldani, és aztán ezért próbálják a kormányt felhívni arra, hogy terjesszen elő javaslatot. Hozzáteszem, én azt kifejezetten furcsának tartanám, ha az országgyűlési képviselőkre vonatkozóan a kormány tenne előterjesztést, mert a beszámolási kötelezettség pont fordítva van. Ettől még lehetnek benne egyébként olyanok, akik tekintetében a kormány tehet előterjesztést, de mondjuk, az országgyűlési képviselők és a nemzetiségi szószólók tekintetében én ezt kifejezetten furcsának tartom.

Összegezve: az öt közül - négy törvényjavaslat és egy határozati javaslat - egyiket sem tartjuk tárgysorozatba vételre alkalmasnak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy Róbert képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselő Úr! Nem fogok minden javaslathoz hozzászólni, ha megengedik. Két dologra szeretnék reagálni, az egyik a vagyonyilatkozatokkal kapcsolatos téma, a másik pedig a bírósági törvényekre vonatkozó javaslat.

Ami a vagyonyilatkozatot illeti, tudnék itt most elég színesen is beszélni arról, hogy az a párt tesz a vagyonyilatkozatok szankcionálására módosító javaslatot, amely pártnak Simon Gábor országgyűlési képviselője volt, aki ellen azért van büntetőeljárás, mert eltitkolt egy jelentős összeget a nyilvánosság előtt. És még ki fog derülni, tisztelt képviselő úr, és szerintem érdemes ezt a pillanatot együtt megvárnunk és együtt örülnünk majd az eredménynek, hogy vajon egy ilyen nyilvánvaló törvénysértés után lesz-e büntetőjogi következménye annak, hogy egy országgyűlési képviselő eltitkolta a vagyonának egy részét. Ugye, mert remélem, önök is azt várják, hogy egy országgyűlési képviselő, aki nem írta be a vagyonyilatkozatába a külföldön lévő bankszámláján tartott pénzét, remélem, úgy gondolja ön is, hogy ennek büntetőjogi következményének kell lennie. (*Dr. Staudt Gábor: Már jó pár éve ezt várjuk.*) És ki fog derülni, valóban, az önök képviselője lesz a minta, ő lesz az alanya ennek az egész próbatételnek. Aztán utána persze lehet gondolkodni, hogy érdemes-e szigorítani ezek után, mondjuk, ezeket a szabályokat.

De amiről inkább akartam beszélni, az a bírósági törvények módosítása; a T/13262. számon nyújtották be ezt a javaslatot. Először is megütötte a szememet, a törvényjavaslat általános indoklásában szerepel egy olyan megállapítás, hogy „a szabályozás legneuralgikusabb pontjai az egyeztetések eredményeként alig változtak”. Ennek az ellenkezőjét szokta itt állítani Bárándy Gergely; azt szokta mondani, hogy szinte mindenben visszavonulót kellett fűjnia a kormánynak, egy kivételével - szokta mondani -, ez pedig a pályázat érvénytelenné nyilvánítása, és ugye következetesen az MSZP ezt a pályázat érvénytelenné nyilvánítását szokta feltételként szabni a bírósági törvények módosításához.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az azért sokat segít egy országgyűlési képviselőnek, ha tisztában van azzal, hogy milyen törvényeket akar módosítani, mert úgy könnyebb megírni a módosító javaslatokat. Tehát: jelen pillanatban az Országos Bírósági Hivatal elnökének nincs olyan kinevezési jogköre, amelyhez ne kellene valamilyen bírói testületnek a jóváhagyása, mivel vagy annak a bíróságnak a bírói tanácsa hagyja jóvá a pályázat győztesét, amely bíróságra pályáztak; amennyiben el akarja térni az OBH elnöke, akkor pedig az Országos Bírói Tanácsnak kell hozzájárulnia ehhez az eltéréshez.

Tehát amennyiben nem akar eltérni a sorrendtől, akkor nem kell az OBT-hez fordulni, hiszen elegendő, hogy egyetért azzal a véleménnyel, amit a bírói tanács közöl. És ha el akar térni, akkor hozzá kell járulni. Valóban egy jogköre van, az érvénytelenné nyilvánítás, amely azt jelenti, hogy amennyiben nem tetszene neki, vagy nem ért egyet a kialakult bírói tanácsok véleményével, akkor új személyt nem erőltethet rá a bíróságokra, vagy olyan személyt nem erőltethet rá, aki a pályázaton nem kapta volna meg a szükséges támogatást, viszont új pályázatot írhat ki. A vita csak e körül a pont körül forog, ami az OBH elnökének személyzeti jogkörét illeti. Ezen túlmenően egyébként az egész vita nagyon messzire vezetne, mert vannak Európában olyan országok, ahol - képzeljék el - az igazságügy-miniszter dönt ezekben az igazgatási kérdésekben. Nem egy bíró, akit megválasztottak a parlamentek, hanem a

végrehajtó hatalom tagja. Ilyen egyébként a szomszédos Ausztria vagy Németország is, ahol igazságügy-miniszteri igazgatás van. Természetesen ott is vannak bírói tanácsi vélemények, ezt nem akarom összekeverni. Ott is természetesen bírói testületek véleményezik a kinevezési javaslatokat és nyilván nagyon kivételesen fordul elő, de azért előfordul, hogy az igazságügy-miniszterek eltérnek ettől a javaslattól. Általában ott is mindig nagy vita és botrány szokott kialakulni abból, ha eltérnek a javaslattól. De, kapaszkodjanak meg, az igazságügy-miniszterek alá rendelt bírósági igazgatás is létezik! Olyannyira, hogy a Magyar Országos Bírói Tanács tagja annak a Bírói Tanácsok Hálózatának, amelynek számos európai ország csak megfigyelője, mert nem engedtek nekik teljes jogú tagságot, hiszen náluk nincs teljes jogkörű bírói tanács.

Tehát nagyon fontos tudni, hogy miről beszélünk és nyilván ezek a szervezetek, mint a GRECO például, finoman szólva nem ásnak a probléma mélyére, hanem átveszik a korábbi megállapításokat. Ezt még sajnós a Velencei Bizottságra is értem. A Velencei Bizottság például azt kritizálta, amit az önök javaslata is érint egy ponton, hogy vajon a bíró értékelésébe miért számít bele a Kúria jogegységi döntésétől való eltérés. Tehát hogy a Kúria jogegységi határozatokat hoz és a bíró értékelésénél figyelembe veszik azt, hogy bizony a legfőbb bírói kötelező érvényű állásfoglalását nem hajtja végre a bíró. Hiába hivatkoztunk arra, hogy az a probléma, hogy ilyenkor a bíró törvénysértő ítéletet hoz és a törvénysértő ítéletéhez ragaszkodna bírói függetlenség címe. Ezt sajnós a Velencei Bizottság nem fogadta el, a bírói függetlenséget olyan tágan értelmezik, hogy akár a törvénysértő ítélethez is ragaszkodhat a bíró, semmibe veheti a felettes bíróságoknak az ő ítéletét rendszeresen megváltoztató ítéleteket. Mindegy, a lényeg az, hogy a javaslatuk szerintem egy téves helyzetértékelésből indul ki, ami a bírósági szervezeti törvényeket illeti.

Másrészt pedig jó lenne, ha eldöntenék, hogy tulajdonképpen mi is az értékelésük a bírósági törvényekről. Azt gondolom, hogy a kettő között van az igazság. Nyilvánvalóan a bírósági szervezeti törvényeket módosítottuk a Velencei Bizottság kritikájának hatására. Azt túlzásnak tartom, hogy mindenből visszalépett volna a kormányzat azért, hogy egy hatékony igazgatás lehessen, egy hatékony egyszemélyi felelősség is megnyilvánuljon a bírósági igazgatásban úgy, ahogyan az például Ausztriában vagy Németországban az igazságügy-miniszterek esetén megvalósul. Én a magam részéről ezért nem támogatom ezt a törvénycsomagot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Bárándy képviselő úr kért szót, utána pedig Staudt Gábornak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Először is szeretném azzal kezdeni, hogy azért ajánlom figyelmébe a bizottságnak ezt a módosítójavaslat-csomagot, mert számos, a korrupciót érintő módosító javaslattal találkoztunk már az elmúlt néhány év során, nem véletlenül egyébként, ez azonban markánsan különbözik ezektől. Ugyanis ez nem egy csapongó vagy ötletelő javaslat, ami önmagában a figyelemfelhívás célját szolgálja, bár ez a műfaj sem idegen egyébként az Országgyűléstől és elfogadott politikai eszköz. Ez valóban egy hosszan előkészített és, úgy hiszem, jó szakmai javaslatokat tartalmazó javaslatcsomag, amely nem egy ponton kíván reagálni arra a jelenségre, amely miatt ma már gyakorlatilag a külvilág számára csak maffiaállamként aposztrofálják vagy jellemzik a mai magyar államberendezkedést és közéletet, hanem egy komplex megoldást kínál erre a problémára. Nyilvánvalóan teljes körűt nem lehet, az egy kormányváltást igényelne, de legalább míg ez nem történik meg, egy lényegesen jobb helyzetet teremtene.

A részletekről Harangozó képviselőtársam beszámolt, tehát ezt ismertetni még egyszer természetesen nem fogom, azonban azokra az elemekre, amelyek a vitában elhangoztak és felmerültek kormánypárti oldalról, mindenképpen reagálnék.

Először is kezdem ott, hogy Vas Imre képviselőtársam szerint, aki határozati javaslatot nyújt be, az nem tudja, mit akar. Ezt nagyon erősen cáfolnám, nemcsak azért, mert a kormánypártok is elég sok határozati javaslatot nyújtottak be, de azért is tudom mondani, mert ha például a nemzeti együttműködési nyilatkozatot alapul vesszük, akkor ott pontosan látszik, hogy a kormány mit akar. Azt gondolom, hogy az autokrácia és az illiberális állam első kiváló deklarációja ez, látszik róla, hogy pontosan tudták, mit is akarnak ezzel.

Ami a felhozott korrupciós ügyeket illeti, tisztelt képviselőtársaim, a mellett érdemes nem elmenni szó nélkül, hogy amikkel önök megnyerték gyakorlatilag a kétharmadot a választáson, hogy itt minden korrump módon működik és a korrupció hatja át az egész állami működést 2002 és '10 között, ezt azért eléggé megkérdőjelezni látszik az, hogy sorra születnek a felmentő ítéletek ezekben az ügyekben. Egyik a másik után. Én nem azt állítom, hogy nem volt probléma és nem voltak korrupciós cselekmények. Mi is jobban örültünk volna, ha a tisztább közéletet fontosabbnak tartják az elődeink, mert önök nem nyertek volna kétharmaddal. De azt kell mondanom, hogy a felmentő ítéletek tömege arról árulkodik, hogy itt legalább annyira folyt boszorkányüldözés és egy politikai marketing ezekben az ügyekben, mint amennyire ezek az ügyek valóságok voltak.

Ha már a Simon-ügyet felhozzuk - bár odasúgtam Teleki képviselőtársamnak, hogy biztos, bármibe mernék fogadni, hogy ezt minden megszólaló legalább egyszer vagy kétszer elő fogja önök közül hozni - azt tudom mondani, hogy igen, én is kíváncsi vagyok arra, ez hogyan alakul. Kíváncsi lennék egyébként Rogán Antal ügyére is, ami semmiben nem más, mint Simon Gábor ügye. Semmiben nem más, mert úgy hiszem, a lakások ritkán szoktak növekedni például és olyan vagyonelemek, amelyek korábban nem voltak benne a vagyonyilatkozatban, ha csak nem hiszünk tényleg a csodákban, ritkán keletkeznek út közben. Egyszerűen azért nincs abból ügy, mert ez kormánypárti képviselő, Simon Gábor meg nem volt az. Tudják (*Dr. Vas Imre: Államtitkár is volt!*), a legnagyobb különbség a két dolog között mégsem ez, hanem az, hogy azok az emberek, akikről önök beszélnek oly sokszor kellő szeretettel, nem tagjai már a szocialista frakciónak, egyikőjük sem. Azok viszont, akikről mi beszélünk, most is tagjai a Fidesz-frakciónak, miniszterek, államtitkárok és a korrupciós ügyeik csak azért nem kerülnek még nyilvánosságra, csak azért nem büntetőügyek még, mert a legfőbb ügyészt Polt Péternek hívják és minden ilyen ügyet eltussol. Ez a helyzet.

Nem gondolnám, hogy ezzel érdemes lenne ilyen szempontból foglalkozni most ennél bővebben most, e törvényjavaslat tárgyalásakor. Ahogy Harangozó Tamás képviselőtársam mondta, ez nem a múltról szól, hanem a jövőről. A múltról szóljanak a büntetőeljárások, bárki is követte azt el, bárki is szerepel az OLAF-jelentésben és bárki is szerepel bármilyen más büntetőeljárásban, azt a hatóságok vonják felelősségre. Ez a múlt. A jövő pedig az, hogy lehetőség szerint az ilyen cselekményeket megelőzzük és megakadályozzuk. Ez a javaslatcsomag erről szól.

Az álláshalmazásról, állami vezetők létszámáról csak egy megjegyzés, tisztelt képviselőtársaim. Az Országgyűlés, ha történelmileg nézzük a dolgot, akkor a népgyűlések utódja vagy utódjai ezek a nemzetgyűlések, országgyűlések. Képviselési demokráciában nem minden egyes ember gyakorolja a népgyűlésen a jogait, hanem azt átruházza a parlamenti képviselőkre - ha egyszerűen akarok fogalmazni; természetesen belemehetünk ebbe a vitába, de a lényege akkor is ugyanez marad. Magyarországon sikerült oda eljutni, hogy a törvényhozásnak, azaz a népképviselésnek kevesebb a tagja, mint ahány állami vezető van hivatalban ma

Magyarországon. Tehát az operatív irányítóknak, a végrehajtó hatalomnak több tagja van, mint ahány ember a törvényhozásban szerepel. Ez önmagában egy olyan megállapítás, ami, azt gondolom, egy rendszernek a disszonanciáját mutatja. De az, hogy valóban, sportvezetők és mások is állami emberek tudnak lenni, Vas Imre képviselőtársam, ne legyen már ilyen naiv! Persze nyilván nem az, de én nem hiszem, hogy a kiválóságuk miatt választanának meg egyébként olyan sportvezetőket, akiknek adott esetben ahhoz a sporthoz köze kettő nem volt soha. Hanem sokkal inkább azért, mert ha őt választják, van támogatás, ha meg nem őt választják, akkor nincs állami támogatás. Ilyen roppant egyszerű ez, ezt ön is pontosan ilyen jól tudja. Az, hogy ez egyébként ciklusokon átívelő probléma, azt én aláírom. Korábban sem volt ez jól így, és most sincs jól, de még egyszer mondom, ez a javaslat a jövőbe mutat, és nem a múltat elemzi, illetve csak olyan mértékben, hogy mit kell módosítani a múlt szabályozásán.

Ami az ügyészséget és a bíróságokat illeti végül. Azt megkövetelni az ügyészségtől például vagy ügyészi vezetőktől, hogy vállalja a döntésének az ódiáját, és foglalja írásba, ha bizonyos típusú utasításokat ad, azt gondolom, ez egy normális dolog. De nemcsak hogy normális dolog, hanem, ahogy önök szokták mondani, Európában rengeteg helyen szokás. A „rengeteg helyen szokás” az, hogy például a vád elejtésére utasítást, az eljárás megszüntetésére utasítást, az eljárás megindítására való utasítást, már nyilván, ha az az eljáró ügyész véleményével ellentétes, akkor az ügyészségi vezetőnek írásban indokolnia kell. Ez egy garanciális elem. Nem arról van szó tehát, hogy ne tehetné meg, hanem arról van szó, hogy indokolnia kell. Megjegyzem, hogy ezekben a körökben vannak olyan országok, ahol nem is teheti meg, tehát ezekre az intézkedésekre az eljáró ügyészt nem lehet utasítani. Ugyanis ha ez nem így van, akkor az áll elő, ami Magyarországon sajnos ma van, hogy az ügyészség átpolitizálódik, ugyanis egy-két ügyészségi vezető - nevéen nevezve, mondjuk, egy Polt Péter, egy Keresztes Imre - tud olyan utasításokat adni, amelyekről soha nem derül ki az, hogy ők adták, de mégis kötelező végrehajtani, olyan ügyekben, amelyek politikai érintettséggel bírnak. És ha soha nem lett volna ilyen, akkor is, én azt gondolom, az átláthatóság érdekében, a közvélemény megnyugtatása érdekében ez indokolt volna.

A másik, ami a bíróságokat illeti. Azt mondja Vas Imre képviselőtársam, nem lenne jó, hogy olyan bíróság legyen, amely senkinek nem felelős. Hadd kérdezzek már vissza: és most kinek felelős? Mert én nem tudom! Mert én úgy tudom, hogy például a bírósági ítéleteket senki nem kérheti számon senkitől, még belül sem a bírósági vezető, nemhogy más. *(Dr. Vas Imre: Ez így van.)* Tehát a bírói munka lényege tekintetében a bíróságok ma sem felelősek senkinek. A bírósági igazgatás vonatkozásában van némi kompetenciája az Országgyűlésnek, de ott sem sok. *(Dr. Vas Imre: Így van.)* Én azt gondolom, ezt semmilyen módon nem hátráltatná az, hogyha mondjuk, valóban a bírósági elnököknek a pályázatok eredménytelenné nyilvánításával kapcsolatos jogköre megszűnne. *(Vigh László kimegy a teremből.)*

És tisztelt képviselőtársam - és mondom most ezt Répássy képviselő úrnak -, ez nem annyira egyszerű, ahogy ön mondja, hogy legfeljebb annyi történik, hogy akkor az az álláshely betöltetlen marad. A francokat! Az történik, és ezzel az OBH elnöke most már, azt tudom mondani, rendszerszerűen él, hogy kiírja a bírósági vezetői pályázatot, mert azt ki kell írnia jogszabály szerint, és eredménytelenné nyilvánítja, majd egyébként a neki kedves embert egész egyszerűen, mindenki egyetértése nélkül kinevezi megbízott vezetőnek, egy évre; aztán kinevezi adott esetben még egyszer, még egy évre. És tudja, akkor, amikor valakinek megadatik a lehetőség arra, hogy egy rendszert magára alakítson egy év alatt, akkor az néha tud is élni azzal a lehetőséggel. És számtalan ilyen eset fordult elő, hogy egy évre kinevezett vezetőt utána

megválasztottak, mert az az ember úgy formálta át egy év alatt azt a szervezeti egységet, hogy ezt a többséget a saját maga számára biztosítani tudta. Ez nemegyszer fordult elő. És én azt gondolom, hogy ez nem egy jó rendszer. És itt tehát nemcsak arról van szó, hogy valaki nem tud odajutni, hanem arról is szó van, hogy bizony áttételesen és két lépcsőben a Bírósági Hivatal elnöke oda tudja tenni a számára kedves vezetőt. Én azt mondom, hogy ez nem jó, és ebben a javaslatban is az szerepel, hogy olyan ne tudjon megtörténni, hogy a bírói tanácsok véleménye ellenére a nem támogatott jelöltet nevezik ki. Erről szól az előterjesztés. Ha meg ebben részletkérdésekben vitánk van egymással, akkor, ahogy szokták mondani, ez módosító javaslatok keretében nagyon klasszul kezelhető.

S legvégül, tisztelt képviselőtársaim, Répássy képviselő úr mindig úgy beszél erről az igazgatási modellről, ami arról szól, hogy az igazságügyi miniszter gyakorolja az igazgatási jogköröket, minthogyha mi ezt valaha elleneztük volna. Legalábbis én bátran merem mondani, visszakeresheti a bírósági törvény vitájában bármely hozzászólásomat, egyébként bármelyik írást el tudja olvasni, ami nyilvánosan hozzáférhető, hogy én ezt tartom az ideálisnak, például. Azt, hogy az igazságügyi miniszter viselje a politikai felelősséget a bírósági igazgatásért - de, még egyszer mondom, a státuszdöntésekben a bírói tanácsok döntenek. Mert a bírói függetlenségnek nem az az alfája és az ómegája, hogy el lehessen döntené azt, hogy hol legyen fűtésrekonstrukciója egy bíróságnak, hanem az, hogy egyébként kiből legyen bíró és kiből legyen bírósági vezető, és hogy ez a dolog önkormányzati szinten működjön a bíróságokon. Az, hogy formálisan az igazságügyi miniszter nevezi ki - hát, nevezze ki, aki akarja! Azzal sincs bajom, ha a köztársasági elnök nevezi ki bírónak, ha a megelőző folyamat megfelelőképpen biztosítékokkal körbe van bástyázva, énfelőlem kinevezheti az igazságügyi miniszter is. Csak nem az ő személyi döntése és egyszemélyi döntése, hogy ki lesz az.

Az pedig, hogy a bírósági igazgatásért, tehát hogy a bíróságok működjenek, hogy ott legyen papír meg vécepapír, meg föl legyen újítva az épület, megfelelő körülmények között dolgozzanak a bírák, azért meg bizony viselje a kormány a felelősséget! Mert pontosan ez volt a problémám az OIT-ben is, és pontosan ez a probléma egyébként az OBH-nál is, hogy bár tőlük várják el azt, hogy ezeket a problémákat megoldják, a költségvetésről mégsem ők döntenek, legfeljebb javasolnak. A költségvetésről a kormány dönt, a kormánypárti képviselők döntenek. A kormánypárti képviselők és a kormány pedig viselje a felelősséget azért, és lehessen interpellálni és lehessen felelősségre vonni akkor, ha egy bíróságon nem működnek a tárgyi feltételek. Éppen ezért az a jó bírósági modell, a legjobb bírósági modell a véleményem szerint - mielőtt, mondom még egyszer, sor kerül rá itt a bizottságban, azért beszélek erről egy picit hosszabban most -, hogy igen, az igazgatási feladatkört az igazságügyi miniszter gyakorolja, és minden olyat, ami a bírói státusszal kapcsolatos döntés, azt pedig a bírói tanácsok döntsék el önmagukban, és legfeljebb egy kinevezési jogot kapjon a miniszter vagy az államfő vagy a miniszterelnök. Teljesen mindegy, hogy melyik. Én a hagyományok miatt híve vagyok annak, hogy a köztársasági elnök nevezze ki, mert egyébként a bírói tisztség egy olyan magas tisztség és arra predesztinálja az embert, hogy köztársasági elnöki kinevezés legyen. Jól példázza ezt, azt gondolom, hogy ugyanez van a tábornokok, az egyetemi tanárok esetén és ebbe a sorba illeszkednek a bírák. Magyarán a rangját adja meg az ítélkezési munkának egy ilyen kinevezés. De egyébként ezen kívül teljesen mindegy, mert gyakorlati jelentősége ennek nincs.

Tehát, tisztelt képviselőtársaim, még egyszer mondom, vitatkozhatunk bírósági modellekről, de ez, amit Harangozó képviselőtársam előterjesztett, nem a mi általunk ideálisnak tartott bírósági modell. Ez az önök által bevezetett modellnek egy olyan

korrekciója, amely megteremtené a jogállamiság teljes spektrumát. Ugyanis lehet olyan modell is jogállami, ami szerintünk nem ideális. Ebben a javaslatban ezt kívánjuk megteremteni. Úgyhogy az MSZP-frakció természetesen támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor alelnök úrnak adok szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Nagyon sok minden elhangzott, a tárgysorozatba vétellel egyetértünk, foglalkozni kell ezekkel a témákkal. Annál is inkább, mert az OBH elnökének, a mindenkori elnökének, hozzáteszem, ez egy állandó probléma. Benne maradt a jogszabályokban az eredménytelenné nyilvánítási jogkör, amivel egyébként kétszer akkora mértékben él Handó Tünde, mint az egyébként hasonló jogokkal rendelkező alsóbb szintű vezetők. Ez is egy érdekes statisztika. Ez a beszámolóban volt benne, az OBH elnökének beszámolójában. Egy kétszeres szorzó megfigyelhető. Annál is inkább látszik, hogy ez egy fájó pontja a kormányzatnak és személy szerint Orbán Viktornak – mindjárt elmondom, hogy miért gondolom, hogy személy szerint neki -, hiszen az egész közigazgatási bírósági reformot feláldozták ezért az egy kis apró passzusért. Nem kellett volna mást tenni, csak az OBT-re feltolni.

Amikor az igazságügyi miniszterrel ültünk az egyeztetésen, talán sokan ott voltak a jelenlévők közül is, elhangzott, hogy erre nincs mandátum, nincs felhatalmazás. Javasoltuk, hogy kérjen attól, aki adja a mandátumot, de továbbra sem, még olyan mértékben sem érkezett meg a mandátum, hogy tudjunk erről beszélni. Így nyilvánvalóan látni lehet, hogy az igazságügyi miniszternek csak a miniszterelnök adhat mandátumot, gondolom én, másra nem tudok gondolni. Úgyhogy azt gondolom, itt valaminek kellett lenni a háttérben, ha ennyire védelmezték. Persze, a Fidesz-KDNP-képviselők többsége attól még megszavazhat egy ilyen javaslatot, de láttuk, hogy erre nem került sor.

Azon meg aztán lehet vitatkozni, hogy ki volt a korruptabb, a szocialista vagy a fideszes kormányok (*Dr. Vas Imre: A Jobbik!*), az eltűnt pénznek... Vas Imre képviselőtársamnak van egyéni véleménye az ügyben (*Dr. Vas Imre: Így van!*), de a lényeg az, hogy ellopták. Hogy mondjam? Azon is lehet vitatkozni, hogy ami '90 óta ebből az országból ellopásra került, az nagyságrendjében mekkora, de ha a tól-ig tartomány bármely szegmensét nézzük, óriási és európai szinten is kiemelkedő. Egy ilyen rendszerben nem lehet azt mondani, hogy jók a jogszabályok. Mert nem jók. Nem lehet azt mondani, hogy akik végrehajtják, jól végezték a dolgukat, mert nem végezték jól. Pont az bizonyítja, hogy az ügyészség egyáltalán vagy nem akar, vagy nem tud fellépni. Alstom-ügyben hat éve nyomoznak. Hat éve! És a főpolgármester tette a feljelentést. Úgy, hogy egyébként az OLAF-vizsgálatok is korábban mentek. Tehát ha valaki azt mondja, hogy ez természetes és ennek így kell lennie, az gond. Az ügyészség még a szocialistákat sem tudta elszámoltatni, amikor sok esetben lett volna rá lehetőség. Akkor miért várjuk, hogy majd a fideszes csínytevőket elszámoltatják? Mindenképpen támogatni fogjuk ezeket a javaslatokat. Nyilván, ha a Ház elé kerül, módosító javaslatokkal élünk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottságot, kíván-e még valaki hozzászólni. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok. Megadom a szót Harangozó képviselő úrnak reagálásra.

Dr. Harangozó Tamás reflexiói

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Először is a legnagyobb elismerés és pozitív visszajelzés, hogy szinte majdnem érdemi vita alakult ki legalábbis a mostanság (*Dr. Vas Imre: Itt mindig az van!*) érzékelhető politikai kultúra jegyében. Nagyon örülök, hogy úgy tűnt, Vas Imre képviselőtársam is ezt akarta mondani. Ez egy óriási eredmény, mintha elolvasott volna legalább valami vezetői összefoglalót (*Dr. Vas Imre: Mindet!*) erről az öt javaslatról és ez tényleg egy elég komoly eredmény. Azt, hogy nem mindegyiket olvasta jól, látjuk. Utalnék rá, képviselőtársaim, és nem fogok belemenni az iszapbirkózásba, mert szerintem nem méltó ehhez a javaslathoz, de érdemben egészen hosszú időt szentelt annak, hogy elmondja, miért tűrhetetlen és tarthatatlan, hogy az ügyészségi utasítási jogot el akarjuk venni. Senki nem akarja elvenni az ügyészség és az ügyész utasítási jogát ezen javaslat alapján. Pusztán arról van szó, amit elmondtam, és Bárándy képviselőtársam talán még érthetőbben és egyszerűbben elmondott, hogy nemzetközi szinten több helyen ez működik és szerintünk nálunk is nagyon jót tenne a rendszer működésének, ha transzparens lenne, és ha egy ügyész ilyen döntésre jut, hogy más ügyész munkáját felülbírálja, akkor azt legyen kedves megindokolni írásban és ez az indoklás maradjon meg az utókornak akármilyen más eljárás tekintetében is.

Ami az összeférhetlenségi javaslatunkat illeti, ezt értettem, világos beszéd volt Vas Imre képviselőtársam részéről, hogy ez így tök rendben van önök szerint, ahogy van ma Magyarországon. Legalábbis ez is egy válasz, szerintem mindig többet ér, mint a mellébeszélés. Ertjük. Önök szerint mind a sportvezetők ügye, mind a miniszteri biztosok, miniszterelnöki megbízottak, kormánybiztosok és nem tudom, kiknek az ügye rendben van. Nem beszélve arról, amit egyébként a javaslat szintén céloz, hogy az ilyen Habony-féle árnyékemberek ne kerülhessenek elő a kormány környékén és ne játszhassák el mások befolyását akármilyen üzleti vagy akármilyen ügyekre. De ha önök szerint ez így rendben van, akkor ez egy világos válasz.

A Simon Gábor-ügybe azért nem szeretnék belemenni, mert tényleg azt szeretném, ha ezt e tekintetben befejeznénk, mert higgyék el, per pillanat nyolcszor annyi dolgot tudok az önök fejére olvasni, mint amennyit önök a miénkre. De nincs egyiknek sem semmi értelme. Mégiscsak itt van a Voldemort-ügy, kedves képviselőtársaim, ahol a tét nemcsak ennyi volt, hanem körülbelül a duplája annak, amiről Simon Gábor esetén beszélünk. Mint később kiderült a képviselőtársuk felesége a megtakarításait a Hungária Zrt.-től azért akarja perelni, mert 40 millió forintja ragadt benn a családi közös megtakarításból. Ez most már nyilvánosságra került a periratokból, de én nem láttam a képviselőtársuk vagyonynyilatkozatában az elmúlt években ennek a 40 millió forintos házastársi közös vagyonnak a nyomát sem, de még az ideibe sem írta bele. Tehát szerintem hagyjuk most azt, hogy ki hogyan van, a Simon Gábor-ügy megy, Simon Gábor ellen büntetőeljárás folyik. Kíváncsi leszek, hogy Voldemort-ügyben mit fogunk látni.

Ami a semmisséget illeti, azt mondom, hogy igen, szerintem ezt a kockázatot megéri, képviselőtársam. Az, hogy egyes ügyekben legyen, menjen végig, ha kell legyen elszámolás. Egyébként kíváncsi lennék, hogy a tételes számlával való elszámolás és a fővállalkozói szerződés közti néhány 10-20, 30-50 esetben, mint halljuk, a 90 százalékos eltérés akkor mikor bukik ki. De ennek a javaslatnak, értsük meg, az a lényege, hogy igenis legyen egy-két ilyen ügy, az összes többinél pedig mind a pályázó, mind a döntéshozó 25-ször gondolja meg, hogy belemegy-e ilyen hülyeségbe. Mert egyetemlegesen fog felelni egyébként pénzügyileg is. Szerintem ez tényleg egy olyan megoldás, amely valami egészen más világot hozhatna el ezen a területen, már ha lenne rá igény.

Ami a bírósági szervezeti törvény 76. § (5) bekezdését illeti, Répássy képviselőtársamnak mondom, hogy mind Bárándy képviselő úr, mind a jobbikos kolléga pontosan kifejtette, mi ezzel a probléma. Nem fedi a valóságot az, amit ön mond, mert sajnos visszaélészerűen használják ezt az eszközt és a mi javaslatunk szerint ilyen nincs. Az első helyen az OBT által kihozott jelöltet lehet kinevezni, más nem. Ezt pedig szerintem az igazgatásért felelősnek el kell tűrnie, hogy a legfőbb bírói tanács dönthesse el, hogy szakmailag kit tart alkalmasnak és kit nem. Aztán ő meg döntse el, hogy kitől rendelik a toalettpapírt és kitől nem; most nem akarok sarkítani.

De azért egyet szeretnék zárásként mondani, mielőtt önök elhiszik, hogy itt minden rendben van. Ezt a képet, amit itt most a telefonomon nézek, akkor mutattuk be, amikor Polt Péter sokéves meghallgatása volt; mert olyan kőkemény jogállamban élünk, hogy azt hiszem, öt évig megengedhette magának a legfőbb ügyész az elmúlt ciklusban, hogy egyetlenegyszer be nem jött a parlament elé beszámolni, és két évvel ezelőtt valami ötévesi munkájáról számolt be. Mi akkor szembesítettük vele, és azért szeretném Répássy képviselőtársamnak is mondani, hogy elvileg persze, meg nemzetközi összehasonlításban minden rendben van ebben az országban. Csak ez a kép itt a Fidesz-választmány alakuló ülését mutatja, ahol Polt Péter szónokol, mellette Szájer József ül, mellette pedig Orbán Viktor. A kép másik szélén egy olyan úriember ül, aki, azt hiszem, a börtönbüntetését már egyszer letöltötte azóta. Az egyik az állítólag független legfőbb ügyész, az a Polt Péter, aki éppen az önök pártjának alakuló ülésén szónokol; mellette pedig az állítólag független Országos Bírósági Hivatal vezetőjének férje ül; a harmadik pedig a miniszterelnök jelenleg. Tehát legalább egymásnak ne mondjuk már azt, hogy itt minden rendben van, képviselőtársaim! Ezt önök is pontosan tudják, hogy ez az együttműködési rendszer, amit önök csináltak, minden, csak nem nemzeti. Köszönöm.

Határozathozatalok

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Határozathozatal következik, ahogy említettem volt, szépen megyünk egyesével sorba.

A c) pont alatt a T/13259. törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről kell dönteni. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ez 6 nem. A bizottság nem vette tárgysorozatba. *(Vigh László visszajön a terembe.)*

A d) pont alatt szerepel a T/13260. számú törvényjavaslat, amelyik az ügyészséggel kapcsolatos. Kérdezem, ki támogatja a tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ez 8 nem. A bizottság nem vette tárgysorozatba.

Az e) pont alatt a tisztességes eljárás védelméről és a közpénzből nyújtott támogatások átláthatóságáról szóló T/13261. számú törvényjavaslat szerepel. Ki az, aki támogatja a tárgysorozatba vételét? *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ez 8 nem. A bizottság nem vette tárgysorozatba.

Az f) pontban a bírói önigazgatás erősítése érdekében a bírósági szervezetről szóló T/13262. számú törvényjavaslatról szavaztunk. Ki támogatja a tárgysorozatba vételét? *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ez 8 nem. A bizottság nem vette tárgysorozatba.

Most pedig az örökzöld téma következik a g) pontban, a vagyonyilatkozat, amely a H/13258. számot viseli. Ki támogatja a tárgysorozatba vételét? *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ez 8 nem. A bizottság nem vette tárgysorozatba.

Ezzel ennek a csomagnak a tárgyalását befejeztük. Nagyon szépen köszönöm a képviselő úr közreműködését.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról az állatkínzók állattartástól történő eltiltásának bevezetése érdekében címmel benyújtott T/13311. számú törvényjavaslat

**Az állatkínzókkal szembeni hatékony fellépés megteremtése érdekében a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló T/13312. számú törvényjavaslat
(Együttes vita)**

Egyed Zsolt képviselő urat tájékoztatom, úgy döntött a bizottság, hogy a h) és i) pont alatti, T/13311. és T/13312. számú törvényjavaslatokról közösen folytat vitát, de önállóan szavaz mindkét törvényjavaslatról. Az együttes vitát megnyitom, és megadom a szót önnek mint előterjesztőnek.

Egyed Zsolt szóbeli kiegészítése

EGYED ZSOLT (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr, és üdvözlöm a tisztelt bizottságot. Mindkét törvényjavaslat állatvédelemmel kapcsolatos. Szeretném előljáróban leszögezni, hogy Magyarországon az állatvédelem egyik legnagyobb problémája ma, hogy bár egyre több súlyos állatkínzásos eset kerül nyilvánosságra és a hatóság látókörébe, a szankciók gyakorlatilag elmaradnak. Szeretnék itt például arra célozni, hogy nem születnek olyan ítéletek a bíróságon ilyen ügyekben, amelyek letöltendő szabadságvesztéssel sújtják az elkövetőt, így teljesen jogos a felháborodás az állatvédő szervezetek és minden jóérezésű ember körében, hiszen ezeket a tetteket ma Magyarországon úgy meg lehet tenni, hogy semmilyen szankcióval nem kell számolnia az elkövetőnek.

Én most idehoztam két példát azért, hogy lássuk, hogyan működik ez máshol a világban. Például az Egyesült Államokban egy házőrző kutyának a lelövéséért, amit gyerekek előtt tett meg az elkövető - hozzáteszem, fegyvertartási engedéllyel rendelkező elkövető -, 12 év börtönbüntetést kapott; illetve Nagy-Britanniában, Angliában egy hasonló eset kapcsán 8 éves börtönbüntetést szabtak ki. Ezt a két példát csak azért hoztam ide, hogy érzékeltetni tudjam a tisztelt bizottsággal azt, hogy Magyarországon a legrosszabb esetben is, illetve az állatvédők szempontjából a legjobb esetben is maximum felfüggesztett börtönbüntetések történnek.

Ki kell itt térni még egy olyan tételre ennek a javaslatnak a kapcsán, ami a vidék Magyarországon egyébként azért is probléma, mert egyeseknek hatalmas nagy üzlet, ez pedig a szervezett állatviadalok - kutyaviadalokról beszélünk -, ahol nemritkán milliós összegek cserélnek gazdát. Ha kimennek tisztelt képviselőtársaim akár Északkelet-Magyarországon bizonyos szegregátumokba, nem fognak mással találkozni, mint a staffordshire terrier és azok keverékeinek a kóborlásával az utcán. Tehát én úgy gondolom, azért nagyon időszerű ez a törvényjavaslat egyrészt, mert minden jóérezésű embernek a lelkiismerete ezt diktálja, másrészt pedig ezt szabályozni kell és rendbe kell tenni.

A másik javaslatom pedig arról szólna, hogy akit ilyen esetben a bíróság elítél, kiszabható legyen rá mellékbüntetésként mindenképpen az állattartástól való eltiltás. Ezt mi úgy fogalmaztuk meg, úgy fogalmaztam meg a javaslatban, hogy ez is mintegy 10 évig terjedjen. Úgy gondolom, ennek is meglenne a visszatartó ereje. Viszont a másik javaslatban, hogy tényleges szankcióra számíthasson az elkövető, és hogy a jelenlegi helyzetet feloldja, amelynek gyakorlatilag nincs visszatartó ereje, úgy kívánnánk rendelni, hogy akár 8-10 éves börtönbüntetéssel is sújtható legyen az, aki egy állatnak szándékosan, kegyetlenséggel elkövetve az elpusztulását okozza. Tehát én úgy gondolom, hogy mint az élet minden más területén, a prevenció mellett a megfelelő büntetés lehetőségének a megléte is visszatartó erő lehet.

Ennyit szerettem volna ezzel kapcsolatban elmondani, tisztelt elnök úr, és ha van kérdés, természetesen válaszolok rá. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre alelnök úrnak adok szót.

Hozzászólások

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Itt már hasonló törvényjavaslatokat többször tárgyaltunk, és akkor is elmondtuk, hogy a szabályozással nem érzünk különösebb problémát. Amit képviselőtársam elmondott, az abból adódik, legalábbis nekem az tűnik ki, valamennyire joghoz értőnek, hogy a bírák azért szabnak ki relatíve alacsony büntetéseket, mert ha valaki más bűncselekményt követ el, tehát állatoktól teljesen függetlenül, akkor is az első cselekménynél jóval enyhébb büntetést szabnak ki a bíróságok, mint egyébként a második, harmadik vagy akárhányadik büntetésnél. De ha magát a törvényt szigorítjuk, akkor viszont a Btk. szankciórendszerét sértjük meg, mert rendben, védjük az állatokat, és ezzel szerintem teljesen egyetértünk, de azért az emberi életet mégiscsak jobban kellene védeni. Úgyhogy azért nem támogatjuk, mert mondom, a szankciórendszert alapvetően megbontaná.

Hogy miként lehetne a bírákat „rávenni” - idézőjelben -, hogy súlyosabb büntetéseket szabjanak ki? Ehhez nyilván a társadalom értékítéletét kellene megváltoztatni, mert a bíró értékítéletének a társadalom értékítéletét is tükröznie kellene a törvény betűjén kívül.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Érdeklődéssel hallgattam Vas Imre képviselőtársam érvelését, főleg két részét. Az egyik, ami arról szól, hogy minden rendben van a jogi szabályozással, csak a joggyakorlattal nem. Nem ezt mondta az Igazságügyi Minisztérium egy évvel ezelőtt nagyjából. Volt itt egy tízezres tüntetés az állatkínzás szigorításáért. Akkor a minisztérium megígérte, hogy konzultál állatvédőkkel, érintett szervezetekkel, érintett szakpolitikusokkal és létrehoz egy bizottságot, amely kidolgoz majd egy javaslatot. Ez önmagában cáfolja az ön érveit, miszerint minden rendben lenne a szabályozással. A minisztérium nem így gondolta. Őszintén remélem azonban, hogy szakmai meggyőződés alapján tette ezt és nemcsak azért, mert tízezer ember már túl sok volt ahhoz, hogy legyintsen egyet a problémára. Ugyanakkor azt is látni kell, hogy a minisztérium azóta - vagyis egy éve, talán akkor volt ez körülbelül, vagy már több ideje - nem tett semmit.

Tehát a magam részéről hasonló javaslattal fogok élni, mint az Isztambuli Egyezmény kapcsán, hogy hallgassuk meg az igazságügyi minisztert a bizottságban arról, hogy az elmúlt egy évben milyen eredményekre jutott az állatkínzással kapcsolatban. Ezt írásban tudjuk javasolni, ha a jobbikos képviselőtársaim is támogatják, szintén a házszabályi rendelkezéseknek megfelelően a következő bizottsági ülésen. Ugyanis elfogadhatatlannak tartom, hogy azzal hitegeti a közvéleményt a kormány, hogy ebben munka folyik. amikor nyilvánvalóan nem folyik semmilyen munka és előkészítés ebben az ügyben. Vagy legalábbis ezt gondolom. De ha majd eljön a miniszter, remélem, hogy ezt önök is támogatják, akkor megcáfol engem és beszámol arról, hogy milyen előkészületek zajlottak. Évek óta szorgalmazzuk, és ha jól emlékszem, az egyik konkrét javaslatunk ez volt valahol 2010 és '14 között, amikor az Igazságügyi bizottság albizottsága tárgyalta az állatkínzást, hogy be kellene vezetni, mint mellékbüntetést vagy akár intézkedést az állattartástól eltiltást. Maximálisan egyetérték ezzel a javaslattal, ugyanis ha valami a prevenciót

szolgálja, akkor ez az. Ez nem a szigorú büntetésről szól, ez arról szól, hogy ne tudjon állatot tartani olyan ember, aki azt kínozza.

Higgyék el, bennem is voltak szkeptikus érzések, amikor bevezettük egyáltalán az állatkínzás büntethetőségét, amikor először kilépett a jogalkotó abból a körből, hogy tárgynak kezelte az állatot, hogy hogy fog ez működni a gyakorlatban. Azt látjuk, hogy kiválóan működik. Azért működik kiválóan, már a felderítése ezeknek az ügyeknek jó, számos olyan elhivatott állatvédő van ugyanis, aki árgus szemekkel figyeli, hogy történik-e ilyen cselekmény. Magyarán ebből arra lehet következtetni, hogy az állattartástól eltiltás esetében is bizony a hatóságok gyorsan megkapnák a jelzést az állatvédőktől, ha valaki ezt nem tartaná be és ismét állatot tartana az eltiltás ellenére. Természetesen ilyenkor lehetne adott esetben egyéb szankciókat alkalmazni.

Ami a szigorítást illeti, elvi vita nincs abban, hogy erre szükség van. Cáfolom Vas Imre képviselő úr állításait, még hozzá tényekkel szeretném ezt megtenni. Egészen addig, amíg az állatkínzásnak alapesete volt csupán, nem volt olyan eset, amikor végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték volna valakit állatkínzás miatt. Amikor Csiha Judit képviselőtársammal benyújtottuk és a parlament elfogadta az állatkínzás minősített esetét, azóta van olyan bírói ítélet, amely végrehajtandó szabadságvesztést adott ilyen cselekményekért. Nem hosszút, de végrehajtandót. Magyarán a büntetési tételek emelése néha, ha jól eltervezett emelésről van szó, tud hatékony lenni. Azt a mértékű emelést, amit képviselőtársam javasolt, én is így ebben a formában eltűzöttnek tartom.

Ennek ellenére tárgyalásra alkalmas a javaslat. Azonban tettünk egy olyan javaslatot és ez nyilvánosan hozzáférhető, egy tanulmányban is megírtam, ha gondolja, olvassa el, képviselőtársam, amelyben olyan differenciálást javasolnék, ami nem zavarja össze a Vas Imre képviselőtársam által említett módon a büntetőjog rendszerét. Természetesen azt meg kell tartani, hogy az ember ugyanolyan bántalmazásáért szigorúbb büntetési tételeket kell alkalmazni, mintha ugyanezt valaki állattal teszi. Éppen ezért gondolom azt, hogy differenciálni kell ugyanúgy, ahogy az emberek esetén is megvan a lépcsőzetessége a testi sértésnek például, van a könnyű testi sértés, a súlyos testi sértés, és ennek különböző válfajai, hogy ezt valaki különös kegyetlenséggel teszi vagy nem, megvan a maradandó fogyatékoságot okozó testi sértés, az életveszélyt, a halált okozó testi sértés, ezekre különböző büntetési tételek vonatkoznak. Ha ugyanezt megteremtjük az állatok vonatkozásában is, akkor lehet arányossá tenni a büntetőjog rendszerét. *(Dr. Budai Gyula távozik.)*

Azt, hogy egy állat megölésért szigorúbb büntetési tétel jár, mint egy könnyű testi sértésért, azt gondolom, el lehet fogadni. Azt nem lehet elfogadni, hogy mondjuk egy ugyanolyan súlyú sérülés okozásáért járjon ugyanolyan vagy súlyosabb büntetés állat esetén, mint ember esetén. Ezt ki kell küszöbölni, de erre van megoldás. Egy dolgot tartok elfogadhatatlannak: hogy egy éve nem történik ebben az ügyben semmi, annak ellenére, hogy a kormány erre ígéretet tett. Tehát azért is javaslom ennek a két javaslatnak a megszavazását. Az elsővel, úgy ahogy van, egyetértek, a második pedig módosító javaslatokkal korrigálható, illetve ha van a kormánnyal konszenzusos javaslat, akkor természetesen visszavonható. De hogy ennek a problémának az aktualitásához kérdés sem fér, azt már csak az is igazolja, hogy nem az én felvetéseimre és kérdéseimre, mert az már csak később jött, de a zöld ombudsmanhelyettes-jelölt a meghallgatásakor külön kiemelte az állatvédelem kérdéskörét. Tehát ez egy élő és létező probléma. Megmondom őszintén, hogy azt tekinteném kívánatosnak és jónak, ha egy-egy ilyen javaslat ötpárti javaslatként menne be.

Épp ezért szorgalmaznám, még egyszer mondom, a miniszter úr meghallgatását, mert látok reményt és esélyt arra, hogy tudunk konszenzusra jutni.

Ha valami, ez nem politikai téma. A kormány, ha úgy tetszik, úgy tudja a legkönnyebben kifogni a szelet az ellenzék vitorlájából, amely adott esetben, ha rosszindulatúak vagyunk, ezt politikai marketingcélra akarja használni, hogy ő maga is támogató egy ilyen javaslatot. De semmi politika és semmi negatívum vagy rossz nincs benne.

Még egy dolog, ha már nálam a szó. Én azt el tudom képzelni és az új Btk. vitájában ezt kifogásoltam is, hogy a Btk. főleg a gazdasági jellegű bűncselekményekhez mérten az erőszakos személy elleni bűncselekményeket túlzottan enyhén szankcionálja. Ha egy ilyen irányú változást generálisan tudunk együtt elfogadni és kidolgozni, tehát hogy minden bestiális bűncselekménynek, legyen ember vagy állat elleni, vigyük feljebb a büntetésítétel-keretét, maximálisan egyet tudok vele érteni.

Nem normális dolog az egyébként, hogy van olyan gazdasági bűncselekmény, amiért több büntetést lehet kapni a büntetési tételkeret alapján, minthogyha valakivel szemben halált okozó testi sértést követnek el. Ez nem normális! Tehát én azt gondolom, hogy itt indokolt lenne egy szemléletbeli váltás a Btk.-n belül, és ezeknél a bestiális bűncselekményeknél följebb vinni a tételkeretet. Akár, mondom még egyszer, mi partnerek vagyunk abban is, hogy ezt ilyen kibővített formában tárgyaljuk, de természetesen abban is, hogy az állatkínzásról szűkebb körben beszéljünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy Róbert képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm, elnök úr, visszalépek a felszólalástól.

ELNÖK: Akkor Staudt Gábor képviselő úrnak adok szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Természetesen támogatjuk. Nem ismételném meg az elhangzottakat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Ilyet nem látok. Akkor megadom a szót az előterjesztőnek.

Egyed Zsolt reflexiói

EGYED ZSOLT (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Bárándy képviselőtársamnak szeretnék annyit mondani, hogy ha jól értettem, az egyikkel teljes mértékben egyetértett, a másiknak a büntetési tételeivel voltak kifogásai. Itt úgy van fogalmazva, hogy öttől tíz évig, és megvan benne a lépcsőzetesség, tehát ha különös szenvedést okoz, elpusztulását okozza; tehát a lépcsőzetesség megvan. Nyilván évekről lehet vitatkozni, erről lehet beszélni.

Az, amit Vas képviselőtársam mondott, annak is megvan a maga logikája, hogy ha egymás mellé tesszük például egy emberölés elkövetésével, nyilvánvalóan annak sokkal súlyozottabb ügynek kell lenni, ebben nincs vita köztünk. Viszont úgy gondolom, nem ezek a büntetési tételek magasak, amelyeket én javaslok itt, hanem például egy emberölésért lehet jelen pillanatban Magyarországon gyalázatosan kevés letöltendő szabadságvesztést kapni. *(Dr. Répássy Róbert: Életfogytiglant.)* Úgyhogy én kicsit inkább a másik irányból közelítem meg, mert ha valaki, mondjuk, megöl valakit, és jól viselkedik a börtönben, akár 6-7-8 után szabadlábra helyezhető. Én ezt

nagyon kevésnek tartom. És itt szeretném megjegyezni azt, hogy lehet, hogy talán a másik oldaláról is meg kellene kicsit közelíteni ezt a kérdést.

Mivel kormánypárti részről ennyi észrevétel hangzott el az előterjesztéssel kapcsolatban, annyit szeretnék még egyszer hangsúlyozni, amit Bárándy képviselőtársam is hangsúlyozott, hogy én úgy gondolom, ez nem egy politikai kérdés, ami itt előttünk fekszik, hanem úgy gondolom, hogy minden jóérezésű ember számára fontos kérdés. Bízom benne, hogy a kormánypártok részéről ez a javaslat támogatható, ugyanis született itt egy ígéret egy évvel ezelőtt, és tudom, hogy államtitkári szinten volt is egy megbeszélés bizonyos állatvédő szervezetekkel, akiket meghívtak, de ez ennyiben is maradt. Tehát azóta igazából egy év alatt nem történt ebben az ügyben semmi előrelépés, és úgy gondolom, annyira aggasztó és súlyos ebben a helyzet, hogy itt minél hamarabbi lépésekre van szükség. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

Határozathozatalok

ELNÖK: Köszönöm szépen. Határozathozatal következik; mindkét törvényjavaslat Btk.-módosításról szól.

Először a T/13311. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről kell döntenünk. Aki támogatja, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ilyen nincs. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 tartózkodás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba.

Most a T/13312. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről döntünk. Kérdezem, ki támogatja a tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ilyen nincs. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 tartózkodás mellett ezt sem vette tárgysorozatba a bizottság.

Nagyon szépen köszönöm a közreműködését, képviselő úr. Ezzel az előterjesztéseinek a tárgyalását befejeztük.

A gyermekkorúak sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmények megelőzése és megakadályozása érdekében szükséges egyes büntetőjogi szabályozások módosításáról szóló T/13182. számú törvényjavaslat

Tisztelt Bizottság! Most következik a gyermekkorúak sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmények megelőzése érdekében benyújtott törvényjavaslat T/13182. számon. Az előterjesztők képviselőjében tisztelettel köszöntöm Dúró Dóra képviselő asszonyt. Megadom a szót, tessék, parancsoljon! *(Dr. Staudt Gábor kimegy a teremből.)*

Dúró Dóra szóbeli kiegészítése

DÚRÓ DÓRA (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Valóban, a gyermekkorúak sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmények megelőzéséről szól a javaslat, illetve ezek megakadályozásáról. Öt pontban szeretném indokolni azt a javaslatot, amelyet már nem először terjesztünk egyébként a tisztelt Ház elé, azonban az utóbbi időben a sajtóban is megjelent esetek miatt ismételten indokoltnak tartjuk, hogy másképp kezeljük ezt a problémát.

Az első és legfontosabb ebben a kérdésben, úgy gondolom, az, hogy gyermekek sérelmére követik el ezeket a bűncselekményeket. Köztudott, és különböző orvosi, pszichológiai felmérések, vizsgálatok is alátámasztják, hogy azok a gyermekek, akiknek a sérelmére elkövettek szexuális bűncselekményeket, a körükben a pszichés problémák tartósan jelentkeznek a későbbiekben, nagyobb arányú a körükben az önsértés és az öngyilkosság megkísérlése, illetve az elvégzése is. Ez visszaveti őket

mind a testi, mind a szellemi fejlődésben. Szándékosan nem szeretnék most itt e tekintetben statisztikákat ismertetni, hiszen talán az egész kérdéskörhöz nem méltó, ha statisztikai adatokról beszélünk.

Ki kell emelnem a visszaesés kérdéskörét ebben az ügyben, hiszen kulcskérdés és a javaslat szempontjából is kulcskérdés az, hogy bár óriási a látencia a szexuális bűncselekmények esetében, a gyermekek sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmények esetében valószínűleg még nagyobb a látencia, ezért a statisztikákat fenntartással kell kezelni, de azért elmondható, hogy ezekben az esetekben magasabb a visszaesők aránya. Azokban az esetekben is, amelyek a sajtóban nyilvánosságot kaptak, minden egyes esetben az elmúlt években visszaeső elkövetőről volt szó. Éppen ezért különösen indokoltnak tartjuk a megelőzést, illetve magának a problémának a kezelését.

S ha már a kezeléstről beszélünk, tisztáznunk kell azt a kérdést - és ez a harmadik, amit szeretnék a figyelmükbe ajánlani -, hogy magát a pedofiliát minek tekintjük. E tekintetben pszichiátriai konszenzus van, hogy ezt betegségnek tekintik, amit biológiai-kémiai eszközökkel le lehet írni, és kezelést igényel; ebben is konszenzus van a tudományban. Fontos itt kiemelni, hogy a pedofiliáról most általánosságban beszéltem, de nem minden pedofil követ el egyébként bűncselekményt is; tehát ez egy olyan hajlam, amely bűncselekmények nélkül is kezelést igényel. (*Dr. Staudt Gábor visszatér a terembe.*) S a javaslatnak ez az újdonsága a magyar jogrendszer tekintetében, hogy egy gyógyszeres, kémiai kezelés az, amelyet előírnánk; bizonyos esetekben kötelezővé tennénk, más esetekben pedig önkéntesen vállalhatóvá tennénk a bűncselekményt elkövető számára. Úgy gondolom, a javaslat tartalmazza a megfelelő garanciákat is e tekintetben. Ha lesz erre vonatkozó kérdés, akkor részletesebben is belemehetünk ebbe.

A javaslat melletti legfontosabb érv, hogy ez egy biztos módszert jelentene, tehát nem egy elrettentő hatású, nem egy szigorító rendelkezésről van szó csupán, hanem egy konkrét kémiai jellegű beavatkozásról, amely ilyen minőségéből eredően biztosan megakadályozza a visszaeső bűnelkövetést.

A javaslatunk kapcsán érdemes kiemelni azokat a nemzetközi példákat, amely jogrendszerek ismerik ezt a módszert. A konkrét javaslatunk előterjesztése során a lengyel példát vettük alapul, de Csehországban is hasonló rendszer működik.

Mindezek alapján és a gyermekek védelme érdekében kérem a tisztelt bizottságot, hogy a tárgysorozatba vételt támogassák. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, a bizottság részéről kíván-e valaki hozzászólni. Vas Imre alelnök úrnak adok szót, utána pedig Staudt Gábornak.

Hozzászólások

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Az én ismereteim szerint ennek a fajta gyógykezelésnek orvostudományilag nem egyértelmű a megítélése.

Tehát nem feltétlenül támogatott, vagy úgyis mondhatnám, hogy igen erősen az orvos társadalom ebben megosztott. (*Dr. Staudt Gábor: Miben nem?*) Ezért a tárgysorozatba vételt nem tudjuk támogatni, csak tartózkodni tudunk.

A másik kiküszöbölhető probléma lenne, de azért a törvényjavaslatban olyan kérdéseket is rendez, ami nem feltétlenül törvényjavaslatba való, hanem azt alsóbb jogszabályokkal is lehetne rendezni. De alapvetően ez a legfőbb problémánk, hogy az ön által javasolt megoldás az orvostudomány szempontjából elég visszás, vagy nem egyértelmű megítélés alá esik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábornak adok szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Érdekes, amikor Vas Imre orvostudományi érveket hoz elő. Nem tudom, mire alapozza. Lengyelországban működik a rendszer. Gondolom, hogy a bevezetés előtt kellőképpen áttekintették. Egyébként bármilyen olyan egészségügyi téma, amit felhoznánk, az ilyen szempontból vitatható lenne. Biztos találnánk az egészségügy bármely területén olyan eljárást, amire vice versa valamely orvosok azt mondják, hogy esetleg mellékhatásai vannak, vagy nem egészen tisztázott. Ha ebből indulnánk ki, akkor semmilyen ilyen döntésre nem lenne lehetőség. Azt gondolom, megér annyit a szabályok bevezetése, hogy meg lehessen gátolni azt, hogy a jövőben az ilyen szexuális bűnelkövetők további cselekményeket kövessenek el. Sajnos a visszaesési arány nagyon magas ezeknél a bűncselekményeknél és mindenfajta orvostudomány által alá nem támasztott érvekre hivatkozva nem tartom megfelelőnek ennek az elutasítását. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A Jobbik ezekben a témákban általában elég meredek javaslatokkal szokott előállni, de speciel ez most nem az. Mi is tudjuk támogatni a javaslat tárgysorozatba vételét, azt gondolom, hogy ez jó és egyébként az eltérést, a megelőzést szolgáló javaslat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* A bizottság részéről jelentkezőt nem látok. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni. *(Dúró Dóra: Igen.)* Megadom a szót, parancsoljon.

Dúró Dóra reflexiója

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindegyiküknek köszönöm a hozzászólást, a támogató hozzászólásokra nem kívánok reagálni. Vas Imre képviselő úrnak viszont mindenképpen.

A gyógykezelése ennek a kérdésnek több részből állhat, van, ahol pszichoterápiát, máshol pedig gyógyszeres kezelést is alkalmaznak. A gyógyszeres kezelésnek is egyébként két fajtája az, amely bevett a különböző országokban e tekintetben. Ezt a fajta gyógyszeres kezelést az orvostudomány más területein is alkalmazzák, például prosztataproblémák esetén is hasonló gyógykezelést alkalmaznak. De ha orvostudományi kérdés kizárólag az, ami önöket eltántorítja attól, hogy ezt a javaslatot támogassák, arra kérem önöket, hogy akár egy széles körű társadalmi vitát folytassunk le a tekintetben, hogy mely gyógykezelési forma az, amely mellé az orvostudomány legnagyobb része oda tud állni és azt tudja támogatni. Abban az esetben vezessük be ezt a szabályozást.

A jogi aggályaira vonatkozóan pedig azt tudom válaszolni, hogy mivel alapjogokat érintő kérdések, ezért tartottuk indokoltnak a törvényi szabályozást, de ehhez sem ragaszkodunk természetesen. Úgy gondolom, hogy az érvei, amiket mondott a javaslattal szemben, nem állják meg a helyüket. Ezért kérem továbbra is a bizottságot, hogy támogassák. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy ki támogatja a T/13182. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. Aki támogatja, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Három igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Egy nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Hat tartózkodással a törvényjavaslat nem ment át. Nagyon szépen köszönöm a megjelenést.

Döntés dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter meghallgatásáról

Tisztelt Bizottság! Egetlen egy kérdés maradt hátra, Bárándy képviselő úr képviselőtársaival közösen kezdeményezte dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter meghallgatását az Isztambuli Egyezményrel kapcsolatos helyzetről. Arról kell döntenie a bizottságnak, hogy ezt a miniszteri meghallgatást elrendeli vagy sem.

Először megkérdezem Bárándy képviselő urat, kíván-e előterjesztőként nyilatkozni. *(Dr. Bárándy Gergely: Nem.)* Akkor megkérdezem a bizottságot, kíván-e valaki hozzászólni. *(Dr. Vas Imre jelentkezik.)* Vas Imre alelnök úrnak adok szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Arról tudunk beszámolni, hogy az Isztambuli Egyezmény közigazgatási egyeztetésre került, a minisztérium honlapján fenn van a hatásvizsgálati lap. Ráadásul a minisztert nyilván minden évben meghallgatja az Igazságügyi bizottság *(Dr. Staudt Gábor. Az előző évről!)*, úgyhogy ennek alapján azt javasoljuk, hogy e tárgykörben külön ne hallgassuk meg a miniszter urat, hanem majd az éves meghallgatásán nyilván erről is lehet kérdezni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy Róbert képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Közreadnám önöknek azokat az információkat, amelyeket egyébként a K/13761. számú írásbeli kérdésre adott az igazságügyi miniszter Szél Bernadett képviselő asszony számára. Ebben többek között azok a mondatok állnak, hogy az egyezmény szövegének kihirdetéséről szóló előterjesztés tervezete elkészült. A csatlakozás előkészítése közigazgatási egyeztetés keretében folytatódik, a tervezet a közigazgatási egyeztetés során közzétételre került, így a civil szervezeteknek lehetőségük van annak véleményezésére.

Ez közigazgatási nyelven azt jelenti, hogy utolsó szakaszába lépett a kormányzati előkészítés. Gyakorlatilag a kihirdetésről szóló előterjesztést az igazságügyi miniszter a maga részéről előkészítette. Tehát azt gondolom, hogy amennyiben ez elmaradna, akkor lehetne további parlamenti eszközökkel élni. Azonban érdemes lenne megvárnunk ezt a közigazgatási egyeztetést.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy kíván-e valaki szólni. *(Jelzésre.)* Bárándy képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is emlékeztetnék arra, hogy a javaslatunk még azelőtt született meg, mielőtt ez az információ birtokunkban lett volna. Tehát ez egy későbbi információ.

Mindazonáltal fenntartom a javaslatot két okból is. Egyrészt, mert nincs itt minden képviselőtársam, aki tud arról nyilatkozni, hogy vissza kívánja-e vonni vagy nem. Másrészt én magam is úgy gondolom, hogy ha itt tart a folyamat, az egyáltalán nem lenne káros, ha erről a komoly témáról az Igazságügyi bizottság ülésén vitatkozni

tudnánk még adott esetben az előtt, mielőtt az Országgyűléshez benyújtásra kerül. Ennek semmilyen házsabályi akadálya nincs. Én ezt hasznosnak tartanám. Adott esetben a civil szervezetek is, ha szót kapnak, tudnának véleményt nyilvánítani. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottságot, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja, hogy a bizottság hallgassa meg ebben a témakörben Trócsányi László igazságügyi miniszter urat. *(Szavazás.)* Három igen szavazat. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Öt nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Két tartózkodással a bizottság nem rendelte el a meghallgatást.

Az ülés berekesztése

Tisztelt Bizottság! Ezzel a napirendünk végére értünk. Egyebekben nem tudok pillanatnyilag semmit. Örömmel osztom meg azonban a bizottság tagjaival, hogy valószínűleg jövő héten nem lesz bizottsági ülés, hanem majd 6-án fogunk ülést tartani. De mindig lóg a fejünk fölött, hogy csak 1 óráig tárgyalhatunk.

Nagyon szépen köszönöm a megjelenést, ezzel a bizottsági ülést berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 40 perc)

Dr. Rubovszky György
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Prin Andrea és dr. Lestár Éva